

Komu skončilo „otroctvo Bruselu“?

Prezidentka ocenila troch antifašistov

Putin odhaluje berlínske i varšavské archívy

Naša anketa

Súčasný i minulý rok bol plný osláv spojených so 75. výročiami nášho oslobodzovania od nacistizmu, fašizmu a ľudáctva. Oslávili sme 75. výročie SNP, 75. výročie Dňa hrdinov Karpatko-duklianskej operácie a tento rok nás čakajú oslavy 75. výročia Dňa víťazstva nad fašizmom a 75. výročie ukončenia 2. svetovej vojny.

Zásluhu na tom mali naši predkovia v armáde, v partizánskych jednotkách i v ilegálnom odboji. Nie je vám trochu čudné, že prezidentka SR, ako vrchná veliteľka ozbrojených síl SR, sa tomu v novoročnom prejave vôbec nevenovala?

Július Ragán, predseda ZO SZPB, Kráľovský Chlmec:

– Prejav prezidentky vystihol skutočnosť na Slovensku. Hovorila o jednotlivých oblastiach, kde je potrebné spraviť nápravu ako napr. polícia, prokuratúra, súdy, zdravotníctvo, školy a ďalšie inštitúcie. Ušlo jej, ale spomenúť našich predkov v ozbrojenom odboji počas 2. svetovej vojny, ktorí obetovali svoje životy. Zabúda sa aj na tých, ktorí budovali povojnový štát našej republiky, aby sme my mohli žiť v slobodnej krajine. Toto mi chýbalo v jej prejave!

Štefan Horváth, člen Predsedníctva ObIV SZPB, Banská Bystrica:

– Nie som vôbec prekvapený z toho, že sa naša pani prezidentka v novoročnom prejave nezmienila o najdôležitejšej udalosti r. 2020, ktorou je pripomenutie si 75. výročia ukončenia 2. svetovej vojny, oslobodenia od nemeckého fašizmu, ale aj slovenského klérofašizmu. Pani prezidentka a jej poradný zbor, ktorý jej pripravuje vystúpenia na verejnosti, zrejme uprednostňujú iné hodnoty. Naopak, bol by som veľmi príjemne prekvapený, keby sa o tejto dejinnej udalosti aspoň okrajovo zmienila. Nepochybujem, že sa určite zúčastní nedejnej z akcií organizovaných pri tejto príležitosti.

Ján Kašica, tajomník ObIV SZPB, Zvolen: – Trend na zmeny vnímania 2. sv. vojny vidíme na každom kroku. Preto je náš Zväz verným strážcom a obrancom objektívnych dejín.

Je smutné, keď niektorí vrcholoví predstavitelia nášho štátu využívajú oslavy SNP, oslavy Dňa víťazstva na fašizmom len na zviditeľnenie sa pred voličmi. Pri jeho tohtoročnom 75. výročí bude silný trend podsúvať verejnosti iný pohľad na výsledky 2. sv. vojny.

Takto zatiaľ vnímam aj novoročné vystúpenie našej prezidentky. Chcem veriť, že išlo o opomenutie a nie o zámer.

Mária Kolesárová, tajomníčka ObIV SZPB, Trebišov: – Je pozoruhodné, že pani prezidentka SR

(Pokračovanie na str. 3)

Perlička

Výprask za Stalina

Milánska polícia zatkla 59-ročného vodiča kamiónu z Bieloruska, ktorý 5. januára v hádke vytrieskal svojho 47-ročného kolegu z Ukrajiny.

Podľa il Cittadino konflikt vznikol počas diskusie o politike svojich krajín a o Josifovi Stalinovi. Hádku vyústila do toho, že Bielorus sa vrhol na Ukrajinca a železnou tyčou ho tresol po hlave.

Ukrajinec bol hospitalizovaný, Bielorus bol obvinený z pokusu o vraždu.

–r–

Presadzoval ideu protifašistického odboja i našej zvrchovanosti

V deň 107. nedeľných narodenín Dr. Gustáva Husáka na znak úcty položili kyticu kvetov na jeho hrob v dúb-ravskom cintoríne v Bratislave členovia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov. Člen ZO SZPB v Bratislave-Petržalke plk. v. v. Slavomír Mojš v príhovore spomenul najmä jeho protifašistický postoj.

Gustáv Husák už ako študent pracoval v antifašistickom zväze mládeže a v ľavicovom hnutí na Slovensku. V rokoch 1943–1945 bol členom predsedníctva SNR. Bol pri prijímaní Vianočnej dohody. Počas SNP pôsobil ako podpredseda SNR a poverenik vnútra. Bol pri vyhlasovaní Košického vládneho programu.

V rokoch 1945–1950 pôsobil vo viacerých vysokých

funkciách. Vo februári 1951 ho zatkli a v apríli 1954 odsúdili za buržoázny nacionalizmus. V roku 1960 ho prepustili na slobodu a v roku 1963 občiansky aj právne rehabilitovali. V rokoch 1960–1963 pracoval v Pozemných stavbách a neskôr v Ústave štátu a práva SAV v Bratislave.

V roku 1968 sa Gustáv Husák znovu vrátil do vysokej politiky. Postupne prešiel najvyššími straníckymi funkciami v rámci vtedajšej ČSSR. Od apríla 1969 do mája 1971 bol 1. tajomníkom ÚV KSC a od mája 1971 do decembra 1987 generálnym tajomníkom ÚV KSC.

Dňa 29. mája 1975 Federálne zhromaždenie ČSSR zvolilo Gustáva Husáka za prezidenta ČSSR. V tejto funkcii pôsobil do 10. decembra 1989, keď pod vplyvom novembrových udalostí podal demisiu. Potom žil v ústraní v Bratislave, kde zomrel 18. novembra 1991 vo veku 78 rokov.

–vič–

Obnovia Rusi na Kube kompletnú prítomnosť?

So súhlasom Kuby sú na jej území od 10. 1. 2020 opäť rozmiestnené ruské rakety, schopné ohroziť územie USA. Na ruskej základni na Kube boli rozmiestnené rakety stredného dosahu (do 5 500 km) „Kalibr“.

Američania zbadali plávajúce ruské lode s raketnicami. Mysleli si však, že ich cieľom je Venezuela. Lenže, záujem o ne prejavila aj Kuba.

Teraz Američania s obavami sledujú, či sa na Kube obnoví aj ruské bývalé rádiolokačné centrum Lour-

des. Dnes k nemu pribudne aj novinka – pozemná stanica GLO-NASS.

O prítomnosti ruských atómových zbraní sa zatiaľ nehovorí. Čiže ani o opakovaní Karibskej krízy.

–vimi– podľa youtube.com

Chytili sa za pačesy

Americká velvyslankyňa v Poľsku Georgette Mosbacher sa tesne pred koncom roka 2019 nechala počuť, že Adolf Hitler a Josif Stalin sa dohodli na rozpútaní 2. sv. vojny (https://www.rmf24.pl/fakty/polska/news-drogi-prezydencie-putin-georgette-mosbacher-odpowiada-na-osk,nld,4235171).

Z MZV RF sa na to ozvali, že „zdá sa, že veľvyslankyňa USA v Poľsku sa v škole zle učila“. Ruský senátor Alexej Puškov túto jej nevzdelanosť vysvetlil tým, že „možno sa vôbec neučila dejiny, pretože stála na čele spoločnosti produkujúcej kozmetické prípravky a svoj post získala preto, lebo financovala volebnú kampaň Trumpa“.

Poznámka redakcie Bojovník: Operácia na obsadenie Poľska bola vypracovaná v súlade s Hitlerovou direktívou z 10. apríla 1939, čo bolo päť mesiacov pred podpísaním paktu Molotov-Ribbentrop.

Viete, že... americká tlač nikdy cez 2. sv. vojnu nepísala o tom, žeby ZSSR či osobne Stalin niesli zodpovednosť za jej rozpútanie?

„Prevládal pozitívny tón voči ZSSR. Vtedy existovala úplne iná atmosféra ako dnes,“ poznamenal Puškov. „Pokračovalo to približne do začiatku studenej vojny medzi Sovietskym zväzom a západným blokom na čele so Spojenými štátmi. Vtedy sa začala aj antisovietska propaganda, diplomati sa k nej tiež začali pripájať.“

V. Mikunda

Na zamyslenie: *Tí, ktorí dnes likvidujú pamätníky vojakom Červenej armády v Európe, sú pokračovateľmi tých, ktorí pomáhali Hitlerovi rozpútať 2. sv. vojnu.* V. Putin

Kde sú tí slušní?

1. január je Svetovým dňom mieru, no americkému prezidentovi Trumpovi sa prisnil sen o Divokom západe. Verný tradíciám osídľovania divočiny zločincami a sláve najlegendárnejšieho strelca Wyatta Earpa z prelomu 19. a 20. storočia vyslal do Iraku zabijakov s rozkazom zabiť tam iránskeho generála Sulejmáního.

Kruto a zákerne, keďže predtým ho tam pozval na mierové rokovania. Štátny teroristický čin ako vyšitý, porušenie medzinárodného práva, štátnej suve-

renity cudzieho štátu, očividné ohrozenie mieru a bezpečnosti.

A u nás v Slovenskej republike – nič! Ticho nad hladinou Dunaja. Pštrošia politika s hla-

vami prezidentky, premiéra i ministra zahraničnej diplomacie strčenými – až v pieskovisku záhrady Bieleho domu...

Noveslovo.sk, 8. 1. 2020 (výňatok)

NATO niet čím prikryť

Generálny tajomník NATO Jens Stoltenberg oznámil reakciu aliance na novú ruskú raketu 9M729 „Novator“ pre komplex „Iskander“.

Práve ona sa stala minulý rok dôvodom roztrhnutia Zmluvy o raketách krátkého a stredného dosahu zo strany USA. NATO má slabú protiraketovú obranu, ktorú však chce vyvážiť po-

silnením útočných zbraní, vrátane s atómovými hlavicami.

Stoltenberg uviedol, že NATO bude reagovať do konca roka. Reakciu si treba vysvetliť ako prácu s protivzdušnými a protiraketovými systémami, s klasickou výzbrojou, so zvyšovaním bojovej pripravenosti a zrýchleným časom vyrozumievania.

Ministri obrany členských štátov sa vraj už dohodli o rámcových podmienkach tejto práce. –r–

Šéfovia brannobezpečnostných výborov V4 sa zhodli:

„Je potrebné podporovať zvyšovanie výdavkov na obranu. Nepripúšťame ilegálnych migrantov na svoje územie.“

Predseda Výboru NR SR pre obranu a bezpečnosť Anton Hrnko uviedol, že s kolegami sa v Prahe zhodli, že kolektívny obranný systém a rozvíjanie spolupráce v rámci formátu V4 sú témy, ktorými sa treba aktívne zaoberať.

Základom bezpečnosti a stability regiónu strednej a východnej Európy je podľa V4

kolektívny obranný systém a transatlantické partnerstvo. „Je nevyhnuté, aby sme boli v tomto systéme aktívni a aby sme boli jeho pevnými piliermi. Aj preto je potrebné podporovať zvyšovanie výdavkov na obranu, modernizáciu ozbrojených síl, posilňovať ich kapacity a pripravenosť.“

Anton Hrnko dodal, že

s partnermi sa zhodli aj na potrebe ďalšieho rozvoja V4 EÚ Battlegroup (bojová skupina).

„Hoci priamo v programe sme nemali otázku migrácie, zhodli sme sa, že závery z Bratislavy sú pre nás stále platné a že krajiny V4 trvajú na tom, že nepripustia ilegálnych migrantov na svoje územie,“ doplnil 8. januára Hrnko.

HSP, 9. 1. 2020 (krátené)

Odídte z Iraku!

V nedelu 5. 1. 2020 poobede parlament Iraku odhlasoval roztrhnutie dohody s koalíciou na boj s Islamským štátom a rozhodol o povinnosti čo najskôr opustiť cudzími vojskami jeho územie.

Iracké MZV okrem toho poslalo do BR OSN protestnú nótu. V Bagdade hovoria, že nedovolia Washingtonu využiť ich štát ako nástupisko

na útoky proti iným štátom Blízkeho východu.

Čo na vyhnanie Američanov povedal ruský senátor Alexej Puškov? „Je to efekt bumerangu: Trump dúfal likvidáciou Sulejmáního ‚nestratiť‘ Irak hneď po Sýrii, a dosiahol opak: parlament Iraku požaduje vyvedenie cudzích vojsk zo štátu. Pompeo presvedčoval, že všetci vidia v USA ‚silu dobra‘. Lenže teraz tú ‚silu dobra‘ Iračania nemienia u seba strpieť,“ napísal do Twitteru.

–r–

Líbyjskú štátnosť vybombardovalo NATO

V Líbii dnes niet štátnosti, tú v roku 2011 zlikvidovalo NATO, vyhlásil minister zahraničia RF Sergej Lavrov.

„Následky tohto dobrodružstva – zločinného, nezákonného dobrodružstva – žneme doposiaľ. No a predovšetkým, samozrejme, líbyjský ľud,“ povedal

po medzilíbyjských rozhovoroch v Moskve v polovici januára.

(V krajine existuje dvojvládie: Na východe, v meste Tobruk, zaisadá národom zvolený parlament.

Podporuje ho líbyjská armáda na čele s poľným maršalom Chalífa Haftarom. Na západe v Tripolise pôsobí vláda národného porozumenia, sformovaná s podporou OSN a EÚ, vedená Fajezom Saradžom.)

–r–

Pentagon – terorista

Íránsky parlament 7. januára 2020 jednohlasne prijal zákon, podľa ktorého sú US Army a Pentagon uznané za teroristické organizácie, uvádza agentúra Tasnim.

Schválenie tohto zákona sa udialo po vražde iránskeho generála Kasima Sulejmáního, ktorú mnohé štáty sveta, vrátane slovenských politikov,

označili za akt štátneho terorizmu USA. Iránsky prezident Hasan Rouhání vyhlásil, že vraždou veliteľa Zboru strážcov islamskej revolúcie Američania spáchali ťažký zločin, na ktorý Irán nezaбудne.

Niektorí novinári upozorňujú svet, aby tieto slová nepodceňoval, pretože pre Irán je vraj príznačná aj „studená pomsta“. Povedané inak, Irán si vie na svoj čas počkať.

–r–

V Británia: Nikdy viac otrokmi a vazalmi Berlína a Bruselu

Víťazstvo Borisa Johnsona je triumfom demokracie nad nevolenými globalistickými elitami. Briti dali jasne najavo, že si nenechajú hovoriť do toho, čo je pre nich dobré a čo zlé a už vôbec, koho majú či nemajú voliť.

Volebné víťazstvo Borisa Johnsona sa stalo triumfom demokracie nad globalistickými elitami, ktoré sa tri roky snažili zmariť výsledky demokratického referenda o brexite.

Ceskapozice.lidovky.cz, 2. 1. 2020 (výňatok)

Čo píšú iní

■ Chcel predať mincu s nacistickým symbolom

V Rusku je akákoľvek propagácia nacistických symbolov zakázaná. Vráťane tej na nacistických minciach.

Presne takú chcel cez internet predať 43-ročný obyvateľ mesta Vologda a preto sa teraz voči nemu vedie administratívne konanie. Tamojšia polícia k tomu uvádza, že „umiestniac zobrazenie mince so zakázanou symbolikou na internete, daný občan porušil zákon „O odpore voči extrémistickej činnosti“ (preklad názvu zákona je voľný). Mužovi sa teda kladie za vinu „propaganda alebo verejné predvádzanie nacistickej symboliky...“.

Podľa ria.ru, 13. 1. 2020

■ Walesa vyzval Poľsko priznať pravdu o tom, kto oslobodil Osvienčim

Bývalý prezident Poľska Lech Walesa skritizoval Varšavu za odmietnutie pozvať ruského prezidenta Vladimíra Putina na oslavy 75. výročia oslobodenia koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau. Prehovoril o tom na internetovom vydaní Onet.

„Keďže poľská strana nepozvala prezidenta Putina na oslavy 75. výročia oslobodenia koncentračného tábora Osvienčim, dalo by sa očakávať, že Duda nebude mať v Izraeli právo na vyjadrenie. Za tejto situácie tam nemohol letieť,“ povedal exprezident.

Podľa jeho slov Putina bolo treba pozvať do Poľska a navyše zvýrazniť fakt, že bola to práve Červená armáda, ktorá oslobodila tento koncentračný tábor. „Je to historická pravda a nikto ju nezmení, aj keď poľská vláda chce vytvoriť svoj vlastný historický príbeh, čo je príliš nereseriozne. Ak si želáme dobré vzťahy s Ruskom, musíme s ním viesť dialóg, čo však treba robiť určitým spôsobom. Ja viem, že je to možné,“ dodal bývalý prezident Walesa.

Podľa onet.pl a ria.ru z 13. 1. 2020

■ Antonov vyzval na zachovanie historickej pravdy

Rusko si navždy bude pamätať pomoc spojencov v rokoch 2. sv. vojny, volá po zachovaní historickej pravdy o vojne a pamiatky na tých, ktorí vložili svoj vklad vo víťazstvo, vyhlásil veľvyslanec RF v USA Anatolij Antonov.

„My si vždy budeme pamätať na spojencov v antihitlerovskej koalícii. Pri tom však vieme, že Sovietsky zväz pocítil na sebe hlavný úder fašistov. Tí vrhli na východný front tri štvrtiny svojich vojsk. Národy ZSSR zaplatili za víťazstvo obrovskú cenu – 27 miliónov životov,“ povedal Antonov.

Veľvyslanec sa zúčastnil na slávnostnom podujatí, venovanom 75. výročiu katastrofy hydroplánu v Elizabeth-City so sovietskymi a kanadskými letcami na palube. Zahynuli vtedy štyria sovietski a jeden kanadský vojak.

Tajný projekt „Zebra“ na dodávky hydroplánov z USA do ZSSR fungoval cez vojnu v rámci programu Lend-Lease.

„Našou spoločnou podlžnosťou je robiť tak, aby sa tragické udalosti tých rokov nikdy nezopakovali. Na to potrebujeme starostlivo chrániť historickú pravdu o 2. sv. vojne a pamätať si tých, ktorí nám darovali život a mierovú budúcnosť,“ zdôraznil ruský veľvyslanec.

■ Rusi komentujú poľskú rezolúciu

Vedecký riaditeľ Ruskej vojensko-historickej spoločnosti (RVHS) Michail Miagkov nazval rezolúciu poľského Sejmu o zodpovednosti ZSSR a nacistického Nemecka za rozpúťanie 2. sv. vojny, za hanebnú a rusofóbsku.

Ďalej povedal, že tento postoj potvrdzuje, že „dnes sa poľské úrady zaoberajú falzifikáciou, prepisovaním dejín 2. sv. vojny a vedením informačnej vojny proti Rusku“.

Miagkov sa nazdáva, že Poľsko nedokáže argumentačne odpovedať na dokumentačne potvrdené fakty (To, čo bolo vyslovené nedávno Putinom o vyjadrení poľského diplomata pred vojnou – pozn. Bojovník.). A predstavovať sa v úlohe obeť, čo bolo pre nich výhodné, sa im už nepodarí: fakty hovoria o tom, že Poľsko bolo spolupáchateľom politiky zmierovania (Hitlera – pozn. Bojovník.), ktorá bola nasmerovaná na presmerovanie Hitlerovej agresie proti Sovietskemu zväzu,“ povedal vedecký riaditeľ RVHS.

V Poľsku sa, podľa neho, pokúšajú zakryť, že práve Varšava nesie väčšiu časť zodpovednosti za to, že apetít Hitlera na uchvátenie územia dosiahol taký rozmer. Vedenie Poľska sa neraz stretávalo s Hitlerom, Göringom a Ribbentropom. Viedli rozhovory, ktoré sa týkali vybojovania životného priestoru na východe. Poľská politická elita sa chystala zúčastniť sa na delení Sovietskeho zväzu s hitlerovským Nemeckom. Poliáci sa zamerali na sovietsku Ukrajinu,“ povedal Miagkov a pripomenul pakt Piludského a Hitlera z roku 1934. No a proti tomu, aby sa obeťou stal ZSSR, neboli ani Paríž, ani Londýn.

Ria.ru z 10. 1. 2019 (výňatok)

(Pokračovanie na str. 5)

Ďakujeme za prejavy podpory SZPB

Pri príležitosti vianočných a novoročných sviatkov Slovenský zväz protifašistických bojovníkov dostal množstvo pozdravov so želaním, aby pokračoval v úspešnom protifašistickom pôsobení aj v roku 2020.

Veľmi si vážime prejavy podpory od našich oblastných výborov, predstaviteľov orgánov štátnej správy a samosprávy, veľvyslancov a našich domácich i zahraničných partnerov.

Obzvlášť nás však potešilo blahoželanie od prezidentky SR Zuzany Čaputovej. Boli by sme veľmi radi keby nás v roku 75. výročia Dňa víťazstva nad fašizmom aj prijala. Chceli by sme ju informovať o spomienkových podujatiach, na ktorých organizovaní sa významne podielame, ako aj o našej konkrétnej činnosti pri výchove mládeže na protifašistických tradíciách.

Predseda SZPB Pavol Sečkář

Branislav Tvarožek: Mladí by nemali naletieť na veľmi jednoduché a účelové slová,...

...ktoré sa na Slovensku, ale aj po celej Európe prezentujú.

Odkázal im to Branislav Tvarožek, ktorý sa zapojil do SNP a bol členom vysokoškolského strážneho oddielu – špecializovanej jednotky, ktorú vytvoril povstalecký veliteľ Ján Golian.

Prezidentka SR Zuzana Čaputová mu vo štvrtok 2. januára 2020 udelila štátne vyznamenanie – Rad Ľudovíta Štúra I. triedy.

Vo svete sa v súčasnosti podľa Tvarožeka objavujú rôzne názory, ktoré majú totalitné, prípadne až fašizujúce tendencie. „Myslím si, že celý svet hlúpane,“ povedal pre TASR v súvislosti s objavovaním sa sympatií k totalitným režimom. Tvarožek nevie, ako by sa týmto súčasným tendenciám dalo zabrániť. „Neviem, ako ten náš národ myslí, kam speje týmto spôsobom,“ skonštatoval.

Za udelené štátne vyznamenanie je vďačný, myslí si však,

že sú ľudia, ktorí by si ho zaslúžili viac ako on.

Ocenenie získal aj Martin Janec (in memoriam), ktorý bol spolu s B. Tvarožekom príslušníkom Vysokoškolského strážneho oddielu generálov Goliana a Viesta. Janec získal

Rad Ľudovíta Štúra I. triedy. Tretím oceneným bol člen SZPB v Košiciach, 11-násobný majster ČSSR a olympionik Jozef Plachý, ktorý si prevzal Rad Ľudovíta Štúra 2. stupňa.

– r –, HSP, TASR, 3. 1. 2020 (výňatok) snímka www.prezident.sk

Viete, že...?

...podľa sociologických prieskumov počet ľudí v Rusku, ktorí nazierajú na Stalina bez nenávisťi, dosiahol už 51 %? Pričom tých s jednoznačným obdivom a sympatiou je 10 %.

Počet sympatizantov rastie plynulo od roku 2000. No a adekvátne klesá počet preklínáčov Stalina.

Noví stalinisti sú názoru, že ak bolo niekedy v ZSSR zle, tak to bolo od čias Chruščo-

va a dovedy zažívala krajina zlaté časy. Osobitne masovo pociťujúci deficit spravodlivosti napomáha pocitu o nutnosti návratu tvrdej a neúprosnej spravodlivosti. „Stalina na vás!“ – tak volajú ľudia po spravodlivosti pri zlodejoch, ktorí sa hravo vyhnú právu.

„To, že Stalin je dnes náš, milovaný a múdry, to je znakom, že ľudia sa cítia byť utlačanými a utlačovatelia beztrestnými. Z takého stavu nepozera v perspektíve pre nikoho nič dobré,“ napísala prieskumná agentúra. – r –

Naša anketa

(Dokončenie zo str. 1)

v novoročnom prejave nevyvolávala napätie, podporila sebavedomie občanov Slovenska a spájala rozdelenú spoločnosť, no ani náznakom nespomenula našich hrdinov SNP a 2. sv. vojny, hoci sa zúčastnila na aktoch Výročia SNP v B. Bystrici a Dňa hrdinov KDO.

Ladislav Lippai, predseda ZO SZPB, Trebišov 2: – Tak, ako mnohí iní, aj ja som sledoval novoročný príhovor prezidentky, z „povinnosti“ a s očakávaním. Je chvályhodné, že sa zúčastnila „našich“ akcií, mám na mysli Výročie SNP, Deň hrdinov KDO, Stretnutie generácií na Kališti (na rozdiel od jej predchodcu), ale majme na zreteli, že sa blížia voľby a možno po nich ukáže svoju pravú tvár. Uvidíme, čo je pre ňu prioritou a čo vôbec spomenie vo verejných vystúpeniach.

Štefan Novák, člen ZO SZPB, Dolný Kubín: – Myslím si, že prezidentka SR má viac možností v priebehu tohto roka nielen verbálne vyjadriť svoj postoj z príležitosti 75. výročia oslobodenia od nacizmu, fašizmu a ľudáctva aj jej konkrétnymi návrhmi a činmi.

Je známe, že v tejto súvislosti naši súčasní i predchádzajúci čelní ústavní činitelia nenaplnili svoju vďaku, ktorú tak často deklarujú pri takýchto významných výročiach našej republiky ešte žijúcim bojovníkom za našu slobodu v konkrétnej pomoci v ich zložitej finančnej a sociálnej situácii, v ktorej sa mnohí ocitli. Je to ich prvoradá povinnosť voči tým, ktorí nám vybojovali slobodu a ktorým vďačíme za to, že tu môžeme žiť a budovať našu krásnu vlasť Slovenskú republiku.

Václav Homišan, predseda OblV SZPB, Stará Ľubovňa: – Ja si myslím, že je to aj vec jej poradcov a plejády ďalších blízkych spolupracovníkov, ktorí sa podieľajú na príprave takéhoto vystúpenia.

Je smutné, keď otázky významných dejinných zlomov našej spoločnosti idú pomaly, ale isto do zabudnutia. Akoby sa trátila úcta k nim. Sme tu však ešte my, členovia SZPB, aby sme spoločnosti tieto udalosti pripomínali, keď sa už nedá spoliehať na našu politickú špičku.

Názory respondentov sa nemusia zhodovať s názorom redakcie a vydavateľa.

Napísali predsedovi SZPB

❖ V prvom rade mi dovoľte srdečne sa poďakovať za podporu SZPB memoriálnej akcie Spomienková cesta, ktorá sa konala v Bratislave, v Michalovciach, v Košiciach, vo Svidníku, v Trebišove, v Žiline, vo Zvolene, v Brezne a v Štúrove. Vyslovujeme slová vďaky aj oblastným organizáciám SZPB.

V roku 2020 sa bude oslavovať 75. výročie Víťazstva nad fašizmom. Okrem iných podujatí sa v súčasnosti pracuje aj na zorganizovaní medzinárodného stretnutia veteránov – účastníkov SNP, prípadne ich potomkov, v Moskve v druhej polovici roku 2020.

V tejto súvislosti by sme Vás chceli požiadať o pomoc pri získavaní informácií o žijúcich veteránoch SNP.

* * *

S cieľom pokračovať v našom rozhovore o vytvorení siete klubov Mladí priatelia SZPB sme pripravení pomôcť pri organizovaní zájazdu 10–12 predstaviteľov tohto združenia do Ruska.

Z listov veľvyslancov RF v SR Alexeja L. Fedotova

❖ Z médií sme sa dozvedeli o úmysle likvidácie pamätníka maršala Koneva v Prahe a o Vašom zámysle tento pamätník premiestniť na územie SR.

Celá situácia sa nás hlboko dotkla a zároveň sa skláňame pred Vašou snahou celú situáciu riešiť. Skutočne nevieme či sa jedná len o myšlienku alebo o definitívne rozhodnutie, ale v každom prípade rátať s našou pomocou pri samotnej realizácii, ktorá bude finančne ohromne náročná, a my by sme chceli byť nápomocní tak, ako je to len možné a ako nám dovoľujú naše možnosti.

Náš klub KVH ČSĽA je síce malý, ale sme silní a naši členovia si dobre uvedomujú historické fakty, ktoré je nutné zachovávať.

S pozdravom a úctou

Podpredseda KVH ČSĽA Piešťany Richard Hattala

V EP stále obviňujú Rusko z „falšovania“ dejín 2. sv. vojny

Poslanec za Európsku ľudovú stranu Manfred Weber obvinil ruské vedenie z pokusu prepísať dejiny. Diskusia prebiehala na stránke EP.

„My v Európskej ľudovej strane nemôžeme prijať pokusy Putina prepísať dejiny. Nedá sa zavrhnúť fakt, že k začiatku 2. sv. vojny priviedol pakt Molotova-Ribbentropa, hoci Sovietsky zväz niesol obrovské straty vo vojne a jeho vojaci prejavili hrdinstvo,“ vyhlásil, nevedomý si, že aj východisko týchto jeho slov je falzifikáciou.

Korunu zvrátenému uvažovaniu nasadila poslankyňa Európskej ľudovej strany a bývalá ministerka lotyšská Sandra Kalniete, podľa ktorej ZSSR dovolil Nemecku atakovať zá-

padnú Európu, pričom ponechal Veľkú Britániu jeden na jedného s vojskami Wehrmachtu. Akoby ZSSR bol zodpovedný za Nemecko i za Európu, hoci tá pred vojnou odmietala všetky jeho návrhy na uzatvorenie protinacistickej a protifašistickej koalície. Navyše, ako sa správala západná Európa keď Nemci, Taliani, Poliaci a Maďari trhali Československo za asistencie V. Británie a Francúzska? Ako sa stavali títo „demokrati“ keď nám ZSSR chcel prísť na pomoc? Proti komu chcelo Poľsko bojovať? Určite nie proti Hitlerovi!

Reálne vnímanie dejín predviedla česká eurókomisárka Viera Jourová, ktorá povedala, že je neprípustné prirovnávať ZSSR k nacistickému Nemecku. —r—

Historická príčina nenávisťi Poliakov voči Rusom

Súčasní poľskí politici znižujú alebo odmietajú oslobodenie Varšavy Červenou armádou.

Historik a právnik, šéf centra politických analýz Pavel Danilin, napr. podtrhuje, že to spôsobujú aj rozdielne názory na povstanie vo Varšave, ktoré organizovala Zemská armáda, lenže neskoordinovala si ho s Moskvou a Červenou armádou. „Bol to výstrelok poľských nacionalistov, ktorí chceli získať kontrolu nad Varšavou v prospech Londýna, dodáva Danilin a ďalej vysvetľuje, že Varšavské povstanie nebolo zamýšľané ako pomoc Červenej armáde pri oslobodení Poľska a poľského hlavného mesta, ale na to, aby sovietske vojská vošli do Varšavy, ktorú by už kontrolovala poľská vláda v Londýne.

„Práve táto nezladenosť spôsobila, že povstanie bolo potlačené. Dnes Poliaci zo svojej porážky vinia Rusko,“ dodal politológ.

Historik M. Miagkij si myslí, že Varšava i Poľsko mohli byť oslobodené skôr a za cenu menšej

krvi, ak by nebolo práve Varšavského povstania, ktoré sa začalo 1. augusta 1944.

„Červená armáda začala oslobodzovať Poľsko už v lete 1944. 17.–18. júla vojská 1. ukrajinského frontu a 1. bieloruského frontu prekročili hranicu a dobyli viacero obcí. No keď sa pustili smerom na Varšavu, Nemci proti nim spustili protiúder elitných nemeckých zväzkov, vrátane tankových: ‚Veľké Nemecko‘, ‚SS Mŕtva hlava‘, ‚Herman Goring‘. Preto Červená armáda musela prejsť do obrany,“ tvrdí historik a dodáva: „Lenže práve vtedy vydala londýnska vláda Poľska rozkaz podzemnej Zemskej armáde na začiatok povstania vo Varšave. Bol to pokus v politickom záujme využiť čas, keď nemecké vojská ustupujú a sovietske ešte mesto neobsadili. Plánovalo sa vo veľkých obciach vytvoriť orgány miestnej administrácie, štátnej bezpečnosti, polície a diktovať svoje podmienky Sovietskemu zväzu.“ —r—

Ospravedlňujeme sa vojakom z Michaloviec!

V Bojovníkovi č. 1 sme na dvojstrane 6–7 priniesli správu o pripínaní pamätnej stuhy na bojovú zástavu 22. mechanizovanému práporu v Michalovciach oblastným predsedom SZPB Miroslavom Pregom a tajomníkom Mariánom Lukáčom.

Redakčný škratík však spôsobil, že sme napísali „trebišovskému 22. mechanizovanému práporu“, za čo sa vojakom z Michaloviec, ich veliteľovi pplk. Vincentovi Czerymu a aj funkcionárom SZPB z Michaloviec ospravedlňujeme. redakcia

Danko má na kandidátke naozaj skvost...

Vážení čitatelia, vážení protifašisti, možno ste si tiež prečítali článok na topky.sk (10. 1. 2020) nazvaný: „Danko má na kandidátke TOP skvost, volá sa Janko! Drsnák so samopalom, selfie so Saddamom aj milovník ZSSR.“

(Čiastočne „topkami“ prerobený článok je tu: <https://www.topky.sk/cl/10/1851335/Danko-ma-na-kandidatke-TOP-skvost-vola-sa-Janko-Drsnak-so-samopalom-selfie-so-Saddamom-aj-milovnik-ZSSR>)

Áno, vysokoškolák Ján Rohár je naozaj skvostom. Okrem štúdia bezplatne spravuje facebook SZPB, čo neverejnený autor pre „topky“ asi nerobí. On ironizuje a uráža pracovitého člena SZPB, ktorý každý deň dokazuje, že je proti nacizmu a fašizmu?

Vyjadrenie ku nevzdelanému redaktorovi „topiek“

Vážení pán redaktor, tá „vyvesená vlnajka s (akože) komunistickými sym-

bolmi“ je štandarda, ktorá je „len“ symbolom víťazov nad fašizmom. Toto ňou Ján Rohár, ako člen SZPB, preukazuje! Keby vás boli vaši učitelia čosi naučili o dejinách protifašistického odboja, tak by ste to vedeli. Preto choďte a pýtajte si späť školné, na čo máte právo, pretože vás to prosto nenaučili.

Že sa Ján Rohár fotil s..., aj to je dôkaz, že autor „topiek“ neovláda dejiny. SZPB je totiž dôsledným pokračovateľom „signatárov“ Vianočnej dohody, ktorá bola prijatá celým protifašisticky orientovaným politickým spektrom. Vy ste kto? Vy ste fašista, že vám to vadí? Alebo sa vzhľadom na úroveň vášho vzdelania iba neorientujete v dejinách? Možno máte „školy“, ale pre každého čitateľa odhaľujete, že nemáte vzdelanie.

Vážení pán redaktor, okrem toho, že máte medzery v dejinách protifašistického odboja, prečo k tomu uverejňujete aj polopravdy či nedopovedané

veci? Čoho dôkazom je foto Jána Rohára s dnes už bývalým poslancom Milanom Mazurekom, si každý mohol prečítať aj na facebooku, no vy radšej zbabelo podrážate a nečestným nedopovedaním témy zámerne krivíte fakty. Prezraďte, čo to má Ján Rohár v ruke! Veď je to každoročne vydávaná brožúrka na „Stretnutie generácií“ na Nemcami vypálenom Kališti, ktorou mu dokazuje... Čo asi? Úspechy nacistických hrdlorezov alebo zvrátenú logiku uvažovania nacistov, ľudákov či banderovcov? To ste naozaj taký „maličký“, že už ani toto neviete chlapsky priznať? Čudujem sa vám.

Za socializmu by vás za takéto kopance vyhodili z redakcie, budeme vidieť, čo sa udeje s vami.

Viete, čo by sa patrilo? Aby ste sa Jánovi Rohárovi rovnako verejne ospravedlnili, ako ste ho cieľavedome verejne pošpinili. Svojou nízkou kultúrou ste naozaj urobili všetko na pošpinenie

Poľsko, ospravedlň sa! A spomeň si na slová Roosevelta!

Vedenie Poľska sa musí ospravedlniť za antisemitské nálady v spoločnosti a za vytvorenie pôdy na genocídu a holokaust v predvečer 2. sv. vojny, nazdáva sa predseda ruskej štátnej Dumy Viačeslav Volodin. Počas otvorenia jarného zasadnutia uviedol, že fašistické Nemecko na území Poľska zlikvidovalo vyše troch miliónov Židov a tento počet nazval strašným.

„V Poľsku zlikvidovali najväčšiu časť židovského národa v celej Európe. Toto, kolegovia, nie je náhodné, nakoľko práve v Poľsku boli rozmiestnené stovky koncentračných táborov, táborov smrti, kde sa cieľavedome likvidovali Židia, Slovania, vojnoví zajatci iných národov.

V mnohom tomu napomáhala predvojnová atmosféra v Poľsku i postoj vedenia štátu, ktorý prihrieval antisemitské nálady v spoločnosti a vytváral pôdu na nadchádzajúcu genocídu, holokaust. Za toto sa musí súčasné vedenie Poľska ospravedlniť Židom i celému svetu,“ vyhlásil Volodin.

Ďalej prečítal málo známy údaj Ministerstva obrany RF o stratách sovietskych vojsk pri oslobodení Poľska. „...nedávno odtajnená správa ministerstva obrany o stratách ľudí, výzbroje, bojovej techniky a spotrebe materiálnych prostriedkov sovietskymi ozbrojenými silami počas oslobodzovania Poľska.

Oslobodzovania Poľska sa zúčastnilo 3 246 000 sovietskych vojakov a dôstojníkov a okolo 80 tisíc vojakov a dôstojníkov 1. armády Vojska Poľského,“ uviedol a dodal, že len na zničené poľské železnice ZSSR v rokoch 1944–1945 vyčlenil 211 335 000 rubľov, čo je podľa dnešného kurzu okolo 40 miliárd rubľov.

„Predstavitelia Poľska, ešte pred tým, ako budú vydávať vyhlásenia, mali by vedieť za akú cenu bola vybojovaná sloboda pre poľský národ. Cenou pól milióna životov sovietskych vojakov a dôstojníkov. A koľko ich ďalej zomrelo na zranenia?!“

Prečítajte si Roosevelta!

V. Volodin zároveň odporučil poľským politikom, aby sa predtým, ako začnú prijímať rozhodnutia na zneuctvovanie pamiatky o 2. sv. vojne, oboznámili s vyjadrením prezidenta USA Franklina Roosevelta o vklade sovietskych vojsk v boji s fašistickým Nemeckom.

V ťažkých dňoch apríla 1942 hovoril: „Na európskom fronte bol najdôležitejšou udalosťou minulého roka bezpochyby zdrvivúci protiútok veľkej ruskej armády proti mohutnému nemeckému zoskupeniu. Ruské vojská ničili a pokračujú ničiť viac živej sily, lietadiel, tankov a diel nášho spoločného nepriateľa, ako spolu všetky ostatné Spojené národy.“

Na záver Volodin dodal, že predtým, ako v Poľsku a v iných štátoch začnú prijímať rozhodnutia o krivení dejín, nech si pripomenú Rooseveltove slová.

jeho dobrého občianskeho i protifašistického mena.

No a čo sa týka vašich „dotykov“ s medzinárodnou a aj vnútornou politikou, skúste ju hodnotiť podľa Ustavy SR a podľa medzinárodne priznaných ľudských práv. Vám asi vadí, že niektorý občan, v tomto prípade Ján Rohár, nie je „ovčan“ a má svoj suverénny názor?

Ak áno, naozaj vás ľutujem!

Vedúci mediálneho oddelenia SZPB Vladimír Mikunda
V Bratislave 10. 1. 2020

Zdroj: facebook Ján Rohár

Ako Beneš odsúdil pakt Poliakov s Hitlerom?

V súčasnosti Európska únia vyhlásila supertáraninu o tom, že 2. sv. vojnu zaviniili spoločne Rusi a Nemci paktom Molotov-Ribbentrop. Pravdou je opak, pretože prológ 2. sv. vojny stvorili dve medzinárodné udalosti v rovnakom roku!

Bol to rok 1934. Poľská vláda podpísala pakt o neútočení a spolupráci na 10 rokov s Hitlerom (!) a v Marseille spáchal ustašovec platený Talianskom atentát na zástancu kolektívnej bezpečnosti Európy, ministra zahraničia Francúzska Barthoua a na juhoslovanského kráľa Alexandra.

Prečo Poliaci podpísali pakt s Hitlerom? Životopisec prezidenta Beneša Edward B. Hitchcock (Zasvätil som život mieru, Praha 1948, str. 238 atď.) to popísal takto. Vo Francúzsku boli stále prudšie rozkoly: nevedelo sa, aký bezpečnostný systém voči Nemecku by bol najúčinnjší a vraj vyvstávala prvá otázka, či brániť Nemecku, alebo sa s ním a s Talianskom dohodnúť, aj za cenu nejakej obeť. Hitchcock pritom cudne mlčal, čo a kto by mal byť onou obeťou! K tomu sa dá podotknúť: Obeťami sa nakoniec stali Rakúsko a Československo, a Západ nepohol ani prstom. Prečo?

Atentátom v Marseille bol odstránený jeden z troch predstaviteľov antifašistického frontu kolektívnej bezpečnosti Európy proti fašistickej mocnosti Talianska a nacistického Nemecka. Boli to štátnici: Barthou – Beneš – Litvinov.

Barthou bol zavraždený, Litvinov odstránený, Beneš zostal osamotený. Veľká Británia sa stiahla do ostrovej izolácie a snažila sa paktovať s Hitlerom námornými dohodami. Francúzsko sa po porážke ľudového frontu otvorene fašizovalo. Bývalí spojenci ČSR v tzv. Malej dohode, Rumuni a Juhoslovania, sa po zavraždení kráľa Alexandra postavili proti Benešovej politike a začali mohutne kolaborovať s Hitlerom a Mussolinim.

Bulharsko s Maďarskom stálo na strane Hitlera už od počiatku. A Poliaci? Poľská vláda nenávidela ZSSR ešte viac, ako predtým Rusko. Hitler jej pripadal ako „Európan a muž poriadku“.

Nakoniec poľský národ hrozne doplatil na Hitlerov poriadok. Poľská vláda, vyznávajúca de facto princípy mussolinského režimu, bola pôvodne diplomaticky spojená s Britmi a Francúzmi. Teraz však začala politicky lavírovať. Hitchcock to

nazval koketovaním s Nemeckom.

Keď sa poľským ministrom zahraničia stal J. Beck, bolo dokonané. Po štvorstrannom pakte mocností, ktorý navrhol Duce, sa Beck neváhal spoľčiť s Nemeckom a 26. januára 1934, ešte za života Pilsudského, podpísal pakt s Hitlerom. Aj preto Hitler prišiel v roku 1935 na pohreb prezidenta Pilsudského a sedel v obradnej sieni v uniforme na čestnom mieste. Ako veľmi sa vtedy Poliaci zmýlili!

Ako prezident Beneš v roku 1934 odsúdil pakt Beck-Hitler?

Vo svoji pamätiach to vysvetľuje takto: „Keď mi vyslanec Grzybowski prišiel 27. januára 1934 oznamovať podpis nemecko-poľského paktu, povedal som mu v podstate toto: „Pokladám podpis vašej zmluvy s Nemeckom za veľkú ranu dnešnej európskej politike. Znamená to, že pomôžete Nemecku, aby o odzbrojení už vôbec nerokovalo a definitívne prišlo k voľnému zbrojeniu.“

Znamená to, že opúšťate front Ženevy a dávate možnosť Nemecku zdôvodňovať jeho expanzívnu politiku protiženevskou. Týmto spojením s Nemeckom sa dostanete veľmi ďaleko, pretože sa tak znehodnotí celý tzv. francúzsky systém európskej bezpečnosti, ako je tým znemožnený aj náš spoločný východný front proti nemeckej útočnosti.“

Ďalej dr. Beneš poukazuje na veľmi chabú odpoveď vyslanca Grzybowského. Odkazoval na pakt štyroch mocností a na hľadanie „slobodnej bezpečnosti“, že Poľsko dalo najavo Anglicku a Francúzsku vlastnú cestu. Na toto vysvetlenie prezident Beneš uviedol, že to povedie len k posilneniu Nemecka a k jeho príprave proti ČSR a Poľsku samotnému.

Grzybowski kontroval: pakt vraj aj tak nevydrží desať rokov (ako presne predpovedal útok Hitlera), a hádam to vraj privedie Francúzsko na „správnu cestu“ (!), a pre Poľsko to vraj znamená získať čas proti Nemecku a možnosť lepšie sa pripraviť.

Čo je paradoxom v tomto prípade? Že poľský vyslanec argumentoval úpl-

ne rovnako, ako Stalinov ZSSR v roku 1939. (Beneš, Pamäť, Orbis Praha 1948, str. 16 atď.)

Lenže Stalinovmu ZSSR sa to vyčítalo ako zločin, pričom Beckovskému Poľsku nie. Je to úbohý dvojaký meter a neprípustné selektívne hodnotenie spolku, ktorý sa nazýva Európska únia. Jednoty sa tu preukazuje falšovanie dejín zo strany Európskej únie voči ZSSR.

Ako sa Poliaci zachovali v roku 1938 voči ČSR? Je to notoricky známe a faktami zdokladované. Lenže dnes to Únii pripomína iba prezident ruskej federácie V. V. Putin. Nielen, že urvali ďalší kus tela nebohej republiky, ešte si na to s nemeckými generálmi blahoželali. Predtým sa poľskí generáli jasne vyslovili proti vojenskej pomoci ZSSR Československu.

Na dopyty Francúzov, či pripustia prechod sovietskych vojsk na pomoc ČSR proti hitlerovcom, vyhlásili, že nikdy. A na otázku, či pripustia aspoň leteckú pomoc nebohej republiky, riekli, Rusov zostrelíme!

Samozrejme, musíme rozlišovať – poľský ľud sa nespreneveril, spreneverila sa len poľská panská vláda. Spomenul si pán generál Rydz-Smigli na svoje nenávisťné slová proti Československu, keď po porážke utekal pred hitlerovcami cez Rumunsko do Anglicka?

Toto je nutné pripomenúť úbohým falšovateľom dejín, ktorí vo funkcii europoslancov schválili paškvil proti historickej úlohe ZSSR v obrane proti nacizmu a v boji proti nemu za oslobodenie Európy.

Podľa novarepublika.cz, 12. 1. 2020

Poliaci si musia priznať, že v súboji inteligencií to s Hitlerom prehrali.

Od masového vraždenia v Nemeckej prešlo 75 rokov

Stovky ľudí pozabíjali nacisti v obci Nemecká od 4. do 11. januára 1945. Obete dostali ranu do zadnej časti hlavy a vzápätí ich vhadzovali do vápennej pece, ktorá tam kedysi stála. Aby znemožnili identifikáciu obetí, ich popol po večeroch vynášali a sypali do Hrona. Kedže niektorí nezomreli hneď po výstrele, do vriaceho vápna ich hodili zaživa. Výnimkou neboli ani deti.

„Je dôležité si tieto kruté udalosti pripomínať, lebo išlo o najhoršie represálie, aké sa na území Slovenska v celých jeho novodobých dejinách stali,“ hovorí historik Múzea SNP Juraj Lepiš. Objasnil, že k besneniu nacistov v Nemeckej došlo po potlačení Povstania, keď nad našou krajinou definitívne získali kontrolu okupačné sily.

Ich pomocníkmi boli Pohotovostné oddiely Hlinkovej gardy. „Najsmutnejšie na tom je, že väčšinu tých zločinov tam nepáchali nemeckí vojaci, ktorí sa tomu v podstate len prizerali, ale Slováci. Vlastne národ bojoval sám proti sebe,“ spomenul Lepiš paradox.

Viaceré obce vypálili, no úplne najhoršie dopadli Kremnička pri Banskej Bystrici a predovšetkým Nemecká. „Sú to miesta, kde tým najbrutálnejším spôsobom zahynulo najviac ľudí. V Kremničke ich usmrtili 747, no v súvislosti s Nemeckou nie je mož-

né zistiť presné čísla. Odhadom je to 600 až 900 obetí,“ podotkol historik. Pritom v Nemeckej fašisti vraždili už na jeseň 1944.

Medzi popravenými v januári 1945 boli muži, ženy aj deti. Najmladšie vraj malo len osem týždňov. Nezmyselnému vraždeniu sa nevyhli Židia, Rómovia, slovenskí, českí, francúzski a ruskí partizáni, rumunská študentka, odporcovia fašizmu či ďalšie podozrivé osoby. Mnohých z nich zlikvidovali tajne, bez súdu. Nevidovali ich v žiadnych spisoch. Niektorých jednoducho našli a okamžite odstrelili – bez akéhokolvek vypočúvania. Tento spôsob si nacisti vybrali cielene, aby zakryli svoje ohavné činy.

Počet obetí však vedia odhadnúť na základe svedeckých výpovedí tých, ktorí to vykonávali – po vojne ich našli a priznávali sa. „Ale tiež vďaka počtu nákladných áut, o ktorých vieme, že do Nemeckej prichádzali plne naložené. Pomohli aj knihy zaistených z Banskej Bystrice, kde ich väznili. V nich bola zaznamenaná značná časť ľudí, ktorých v Nemeckej neskôr zavraždili,“ povedal historik s tým, že v mnohých prípadoch išlo o rodinných príslušníkov armádnych dôstojníkov. Zahynulo tam aj niekoľko členov americkej misie, ktorú vyslali na Slovensko počas Povstania. „Išlo naozaj o široké spektrum ľudí, dokonca sa tam vyskytli aj švajčiarski vojaci,“ doplnil Lepiš.

Pravda.sk, 10. 1. 2019 (výňatok)

Čo píšú iní

(Dokončenie zo str. 2)

■ Hlinov protest proti kotlebovcem

V stredu 8. januára mali kotlebovci a pridružené strany na ich kandidátke volebný míting v obci Slovenská Ľupča, kde ich politickí oponenti mali vraj „ako šialení“ vypisovať emaily starostovi, aby im nedovolil prenajať si obecnú sálu.

„Prosím vás, urobme niečo. Zastavme ich. Neskutočná drzosť a arogancia. Práve v týchto dňoch si pripomíname 75. výročie besnenia fašistov a gardistov v Nemeckej, kde vo vápennej peci pálili mužov, ženy aj deti,“ píše Hlina v príspevku na sociálnej sieti s tým, že miesto, kde sa to dialo, sa nachádza približne 10 km od Slovenskej Ľupče.

„Bol som sa pozrieť na mítingu kotlebovcov v Leviciach. Nemám z toho dobrý pocit. Prosím Vás, nevzdávajme ten zápas. Presne na to čakajú. Už sa neboja, čakajú na druhú fázu, keď sa ich začneme báť my. V Leviciach ich pustili do kulturáku, obsadili ho celý,“ reagoval sklamané na počť ľudí prítomných na mítingu.

HSP 8. 1. 2020 (výňatok)

■ Putin odtajnil 75-ročné archívy ZSSR s ukoristenými dokumentmi

Červená armáda ich získala vo Varšave i v Berlíne! Šokujúce dôkazy potvrdzujú, že za Mnichovskou zradou z 30. 9. 1938 stojí okrem Nemecka, Veľkej Británie, Francúzska, Talianska aj vtedajšie Poľsko!

Dokumenty odhaľujú, ako Varšava koordinovala Mnichovský diktát spoločne s Berlínom na základe poľskej doktríny vtedy už nebohého maršala Pilsudského! Poľský veľvyslanec chcel Hitlerovi vo Varšave postaviť pamätník za to, že deportuje Židov z celej Európy do Afriky! Druhá svetová vojna sa začala v Československu a taktiež v ňom skončila!

Po dlhých 75 rokoch sa na verejnosť dostali dokumenty, rukopisy a záznamy originálnych nemeckých a poľských archívov, ktoré Červená armáda ukoristila ako trofejné dokumenty vo Varšave a v Berlíne. Tie pochádzajú nielen z poľských a nemeckých zdrojov, ale aj z ambasád ďalších krajín a vojenských misií, ktoré v časoch vojny na území Tretej ríše mala na starosti Abwehrstella, teda nemecká tajná služba. V. Putin sľúbil, že pripraví podklady a informácie o tom, kto v skutočnosti zodpovedá za vypuknutie 2. sv. vojny v Európe. Dôkazy, ktoré pred koncom roka 2019 predložil, sú natoľko výbušné, že doslova prepisujú dejiny, v tomto prípade však v dobrom zmysle slova, pretože informácie iba vysvetľujú záhady, ktoré doposiaľ neboli vyjasnené.

Aeronet.cz, 31. 12. 2019

Celý článok v češtine: <https://aeronet.cz/news/video-vladimir-putin-odtajnil-75-let-stare-a-utajovane-archivy-sssr-s-ukoristenymi-dokumenty-ktere-ruda-armada-ziskala-ve-varsave-a-v-berline-sokujuci-dukazy-potvrzuji-ze-za-mnichovskou-zradou/>

Vzdelávanie nie je príprava na život; vzdelávanie je život samotný. John Dewey

Spomienkové stretnutie v rodisku Imricha Jacko-Lysáka

Dňa 28. decembra 2019 sa v Brezovici, okres Sabinov, v rodisku brigádneho generála in memoriam Imricha Jacko-Lysáka, uskutočnilo spomienkové stretnutie spojené so 7. ročníkom zimného nočného pochodu na Šarišský hrad v rámci spomienky na tohto nášho hrdinu, ktorý padol 30. 12. 1943 pri oslobodzovaní obce Ruda na Ukrajine.

Spomienkové stretnutie organizoval Obecný úrad Brezovica spolu s rodinou Imricha Jacko-Lysáka. Starosta a zároveň moderátor podujatia Jozef Hodoši privítal predsedu branno-bezpečnostného výboru NR SR Antona Hrnka, delegáciu OblV SZPB v Prešove na čele s predsedom Jozefom Čorbom, generálmajora v. v. Emila Vestenického, občanov Brezovice a turistov zo širokého okolia.

Ladislav Lysák – synovec Imricha Jacko-Lysáka priblížil prítomným jeho stretnutie s veliteľom partizánskych oddielov generálom Alexandrom N. Saburovom v Moskve, kto-

rý mu sprostredkoval možnosť získať podklady o partizánskej činnosti slovenských vojakov, konkrétne svojho strýka Imricha vo vojenskom archíve v Kyjeve.

Predseda branno-bezpečnostného výboru Anton Hrnko – historik, na faktických príkladoch ukázal, ako sa prekrúca historická pravda o 2. svetovej vojne na medzinárodnej úrovni – vid'. uznesenie Európskeho parlamentu z 19. 9. 2019 aj u nás doma.

Predseda OblV SZPB v Prešove Jozef Čorba informoval prítomných, čo všetko urobil oblastný výbor pre naplnenie odkazu Imricha Jacko-Ly-

sáka – pomenoval oblastnú organizáciu jeho menom, navrhol menovať hrdinu do hodnosti brigádneho generála in memoriam, čo prezidentka SR uskutočnila počas ústredných osláv 75. výročia SNP v Banskej Bystrici. Na počesť hr-

dinu bola v Brezovici založená ZO SZPB, ktorá tiež ponese jeho meno. Nie poslednou aktivitou bolo vydanie publikácie „V boji za slobodu“, v ktorej je pasáž aj o Imrichovi Jacko-Lysákov.

Jozef Čorba pri tejto príležitosti

odovzdal členské legitimácie novým členom SZPB a spomínanú publikáciu poslancom Antonovi Hrnkovi, obci Brezovica a ZŠ v Brezovici.

K pamätnej tabuli pred rodným domom Imricha Jacko-Lysáka

účastníci položili vence a zapálili sviečky. Potom sa turisti vydali na nočný pochod.

V máji tohto roka bude odhalená busta brigádneho generála na budove Obecného úradu v Brezovici.

Ján Krajčovič

Výročie oslobodenia pozdravil červenoarmejec

V predvečer oslobodenia obce Jesenské sa 13. 12. 2019 uskutočnila prednáška spojená s besedou pre žiakov ZŠ Janka Jesenského s priamym účastníkom protifašistického odboja, bývalým vojakom Červenej armády, 91-ročným plk. v. v. Ladislavom Sládekom z Rimavskej Soboty.

Ladislav Sládek už ako 15 a pól ročný mládenec „ušiel z domu“ v Nových Zámkoch. Nechcel poslúchať maďarský honvédom a preto bez rozlúčky s rodinou išiel oproti frontu.

Front prekročil v Rumunsku, kde ho po rôznych peripetiách (s pridaním si rokov) prijali za tľmočníka a kuriéra. Takto sa Ladislav Sládek stal príslušníkom 2. ukrajinského frontu pod vele-

ním maršala R. J. Malinovského, v rámci ktorého vstupoval neskôr aj priamo do boja.

Zúčastnil sa oslobodenia miest Ábonyi (je čestným občanom) Rákospaloty, Budapešti (tu bol ranený), Štúrova, Nových Zámkov...

Žiakom Ladislava Sládeka predstavil člen ústrednej HDK, predseda Redakčnej rady SZPB Jozef Pupala, ktorý im v krát-

kosti priblížil aj protifašistický odboj na južnom Gemeri. Neskôr k tomu starosta Gabriel Mihályi pridal videoprojekciu o priebehu oslobodzovania Jesenského v roku 1944.

Po informáciách o svojej bojovej ceste Ladislav Sládek žiakom porozprával aj o tom, že po oslobodení Nových Zámkov nastúpil na výkon vojenskej základnej

služby, po ktorej sa stal vojakom z povolania. V rovnošate pracoval až do odchodu do dôchodku. Pri tom však stále aktívne pôsobil v SZPB, bol aj krajským predsedom Zväzarmu. Vo svojom fotografickom archíve má fotografiu, na ktorej je s 2. najúspešnejším pilotom spojeneckých vojsk (po I. N. Kožedubovi) Alexan-

drom Ivanovičom Pokryškinom pri jeho návšteve B. Bystrice na počesť 20. výročia SNP.

Jednoznačným dôkazom, že naša mládež má záujem o svojich hrdinov bolo spoločné fotografovanie. Svoju samostatnú fotku s L. Sládekom chcel mať takmer každý účastník tejto besedy.

-JP-

Súboj vedomostí a talentov v R. Sobotě

Dňa 19.12. 2019 pri príležitosti 75. výročia oslobodenia mesta Rimavská Sobota sa v Centre voľného času Relax konal 13. ročník vedomostnej súťaže Medzníky 2. svetovej vojny – miestne kolo. Organizovali ju MsÚ R. Soboty, ZO SZPB Júliusa Bolfíka a CVČ Relax.

Do súťaže sa prihlásilo 6 trojčlenných družstiev zo ZŠ Š. M. Daxnera, ZŠ P. Dobsinského a ZŠ P. Kellnera Hostinského, ktoré prezentovali svoje vedomosti najmä z čias nástupu fa-

šizmu k moci, z príprav a vypuknutia druhej svetovej vojny, z jej dôležitých etáp, zo vzniku odbojového hnutia a priebehu SNP a z ďalších dôležitých udalostí pri oslobodzovaní našej vlasti i nášho regiónu. Samozrejme, aj z toho, aký odkaz nám vysielajú tieto dejiny.

Vo vedomostnej súťaži sa na prvých troch miestach umiestnili: 1. miesto: ZŠ P. Dobsinského – družstvo č. 2, 2. miesto: ZŠ Š. M. Daxnera – družstvo č. 2 a 3. miesto: ZŠ Š. M. Daxnera – družstvo č. 1.

Do výtvarnej súťaže „Vážme si slobodu!“ sa zapojili žiaci zo ZŠ V. Szombathyho z Jesenského a ZŠ s MŠ Dúžavská cesta Rimavská Sobota. Súťažilo 9 výtvarných prác. O víťazstvo sa podelili Sebastián Lakatoš – ZŠ V. Szombathyho, Jesenské – 6. ročník a Stefanie Rácová – ZŠ s MŠ Dúžavská cesta, Rimavská Sobota – 2. ročník.

Vítavom blahoželáme a prajeme veľa úspechov.

Ivana Pivarníková

50. výročie vzniku ZO SZPB v Hrušove

Výročná členská schôdza v ZO SZPB v Hrušove bola naozaj slávnostná, nakoľko sme si ňou pripomenuli aj 50. výročie od založenia našej organizácie.

Vznikli sme 5. decembra 1969 a náš prípravný výbor tvorili: Ján Novotný st., Ján Novotný ml., Karol Kravárik, Rudolf Bednár ml. a Ján Kriško. V obci s 200 obyvateľmi sme mali 14 členov. Všetci boli priamymi účastníkmi protifašistického odboja v 2. sv. vojny a podporovali partizánov v okolí Novej a Starej Lehoty. Za svoje zásluhy boli všetci viackrát vyznamenaní. Väčšina získala aj Osvedčenie podľa § 8 zákona 255/46 Zb. Keďže činnosť organizácie bola veľmi pestrá, počet členov rástol.

Naši predkovia sa zamerali aj na zlepšovanie svojho životného prostredia. Organizovali pravidelné brigády na skrášňovanie obce. Vysádzali ruže do kvetinových záhonov pred rodinnými domami a lipy okolo chodníka do obchodu. Dokument „Kolektívny socialistický záväzok“ uvádza, že ročne takto odpracovali 300 brigádnickej hodín.

Členovia sa pravidelne stretávali na výročných členských schôdzach, na oslavách MDŽ i pri príležitosti ukončení 2. sv. vojny v Európe. Organizovali výlety po stopách bojov za slobodu, v rámci ktorých navštívili Duklu, Jankov vŕšok, niekoľkokrát aj Slavín v Bratislave. Nikdy nevynechali ústredné oslavy SNP v B. Bystrici.

Stretávali sa aj s mládežou. Na besedy so žiakmi chodili do ZDŠ v Horných Salibách. Škola zriadila „Kútik revolučných tradícií“, kde zverejnila mená, fotografie a životopisy našich členov.

Ku každoročným výročiam vypuknutia SNP sa usporadúvali partizánske vatry. Vždy bol o ne veľký záujem a stretali sa pri nich všetky generácie. Prichádzali tam aj hostia z OV SZPB v Galante.

Členská základňa postupne zostarala a preto sa zvyšoval záujem o kúpeľnú liečbu. Vďaka dobrým kontaktom sa každý rok darilo vybavovať liečenie v kúpeľoch na Slovensku, v Česku a aj rekreáciu v Kune-

rade. Deti a vnúčatá členov mali možnosť skúsiť si život v putovnom pionierskom tábore.

Aby sme mohli na slávnostiach kultúrne stolovať, zakúpila si naša organizácia spolu s inými, tzv. Svadobku – poživčovníu riadu.

Nezabúdame ani na životné jubileá našich členov. Každého potešíme malým darčekom. V ostatných rokoch sa stretávame na „Spievankách“. Na rôzne rodinné aj odbojárске udalosti si pozveme Olivera Saku, jedného z pravnučkov nášho člena Jána Saku,

Naši ľudia oslavujú aj výročie príchodu na Hrušov, ktoré má taktiež súvis s 2. sv. vojnou. Pri 50. výročí v roku 1996 som si myslela, že sa mi sníva. Toľko nás bolo. Pri 60. výročí (2006) sme vydali knižku „Hrušov večera a dnes“. Pri 70. výročí sme vydali jej druhé, aktualizované, vydanie.

V roku 2016 sme odhalili na cintoríne v Dolných Salibách pamätnú tabuľu. Všetci cítíme, že naši predkovia si to zaslúžia. Tu sa každoročne stretáme pri výročí Dňa víťazstva nad fašizmom a SNP.

Nezabúdame ani na životné jubileá našich členov. Každého potešíme malým darčekom. V ostatných rokoch sa stretávame na „Spievankách“. Na rôzne rodinné aj odbojárске udalosti si pozveme Olivera Saku, jedného z pravnučkov nášho člena Jána Saku,

ktorý krásne hrá na harmonike. Všetci si pri ňom zaspievame a zaspomíname na svojich predkov. Tak tomu bolo aj pri spomienke na 50. výročie vzniku ZO SZPB v Hrušove, na počesť čoho sme vydali publikáciu „Z archívu organizácie v rokoch 1969 až 1993“. Publikácia sa stretla s veľkým záujmom.

Pri príležitosti 75. výročia vypuknutia SNP naša organizácia udelila šesťnásť „Pamätných listov“ predsedu SZPB našim členom a podporovateľom, starostom obcí Horné Saliby, Dolné Saliby, Košúty a speváckym skupinám z ECZ Horné Saliby FOS a z miestneho odboru Matice slovenskej v Košútoch – NADEJ.

Teší nás, že dnes má naša organizácia v členskej základni zastúpenie zo všetkých rodín zakladajúcich členov.

Vlasta Kasalová, predsedníčka ZO SZPB Hrušov

Niekedy stačí málo, aby veci fungovali

Z rokovania XVII. zjazdu SZPB vyplynula úloha získať pre myšlienky odkazu SNP a protifašistického odboja mladú generáciu. Dôkazom boli diskusné príspevky o mládeži a o práci s mládežou na školách.

Ide nám hlavne o to, aby sa aj u mladej generácie udržovala a rozvíjala pamäť na hrdinské obdobie slovenských dejín v boji za slobodu a prežitie národa a aby sme SZPB zachovali. Preto prácu s mládežou dostala do vienuku komisia pre prácu s učiteľmi, ženami a mládežou pod názvom „Klub mladých priateľov SZPB“.

Súčasťou výchovy, vzdelávania a aktivít mladých priateľov SZPB je činnosť zameraná na naše dejiny, hlavne v rokoch 1938 až 1945, v prvom rade na predmetovú súťaž Medzníky 2. sv. vojny, po sto-

pách bojovníkov 2. sv. vojny a ich pamätníkov... V tomto duchu komisia stanovuje ciele hlavne pre ZO SZPB, lebo najväčšia časť tejto problematiky bude spočívať na nich.

Riešime to spolu... ..a zamerajme sa na spoločné stretnutia členov SZPB a Klubov mladých priateľov SZPB, ktorých cieľom by malo byť nachádzanie vzájomného porozumenia medzi dvoma generáciami, pričom starší by mladším odovzdávali odkaz SNP a celého protifašistického odboja.

Je to však aj skvelá prílež-

itosť pre starších. Z vlastnej skúsenosti viem, že mladí túžia po vedomostiach, nebaja sa nazvať veci pravým menom, no nesmieme ich sklamať.

Ako na to?

Jednou z metód a foriem práce by mali byť pravidelné stretnutia, na prekonávanie medzigeneračných bariér a vybudovanie medzigeneračných priateľstiev. Stretnutia by mohli byť podľa záujmov tematicky rozdelené.

Možnosťmi na aktivity mládeže s členmi SZPB je nespočetné množstvo, od výtvarných prác, cez popoludnia pri čaji, vychádzok na miesta krtých bojov a pamätných miest 2. sv. vojny, na miesta kde bojovali naši dedovia a otcovia

Norbert Lacko, predseda ústrednej KUŽM

Aj Zbudžania oslobodzovali Slovensko

Pri príležitosti tohtoročného 75. výročia Dňa víťazstva nad fašizmom si pripomíname aj účasť prevažne mladých Zbudžanov na oslobodení Slovenska spod nemeckej nacistickej a maďarskej nyilasovskej okupácie.

Do osloboditeľského vojska vstúpili na prelome rokov 1944–1945. Niektorí dobrovoľníci (Róbert Dzurjovčin, Anton Hirjak, Andrej Hricík, Jozef Žužo) boli zaradení do 1. čs. brigády v ZSSR. Príslušníkom elitnej 2. čs. paradasantnej brigády v ZSSR bol Štefan Barna. Do 3. samostatnej pešej brigády boli zaradení Ján Chochol, Ján Lichota, Ľudovít Stričko, Štefan Širochman a Michal Tejgy.

Novotvoriacou sa jednotkou už na území Slovenska bola 4. samostatná pešia brigáda. Tvorili ju najmä noví príslušníci z oslobodených území východného Slovenska. Jej príslušníkmi sa stali Michal Minkanič a Michal Sokolský.

Silným podnetom na to, aby sa najmä počas decembra 1944 a januára 1945 zaktivizovalo u nás toľko dobrovoľníkov, bol pomerne dlhý pobyt červenoarmejcov v našej obci. Kronikár Hučko o tom píše: „V januári 1945 roku prihlásili sa z našej obce do Československej armády mnohí dobrovoľníci, medzi nimi i chlapci 16–17 roční, ktorí potom spolu bojovali až do skončenia vojny. Z nich mnohí boli aj ťažko ranení. V tejto vojne z našej obce padli dvaja a to: Ján Hruška, niekde v nemeckom zajatí a Ľudvik Strýčko, ktorý ako dobrovoľník padol za vlasť...“.

Podstatná časť dobrovoľníkov sa do boja prihlásila kon-

com decembra 1944. Najčastejšími dátumami sú 26. december 1944 (utorok) a 27. december 1944 (streda). Okrem dobrovoľníkov, ktorí sa prihlásili v období december 1944 – január 1945, sa príslušníkmi tohto vojska stali aj niektorí naši bývalí vojaci slovenskej armády (Štefan Barna a Andrej Mižo).

Príslušníkmi 1. čs. armádného zboru v ZSSR boli títo naši rodáci: Juraj Andrejov (*1925), Štefan Barna (*1921), Jozef Čorej (*1926), Jozef Dzurjovčin (*1919), Pavol Dzurjovčin (*1919), Róbert Dzurjovčin (*1926), Anton Hirjak (*1929), Andrej Hricík (*1926), Ján Hricík (*1922), Ján Chochol (*1922), Pavol Chochol (*1919), Ján Kločanka (*1905), Ján Lichota (*1927), Michal Minkanič (*1923), Andrej Mižo (*1923), Július Nabore (*1922), Michal

Sokolský (*1928), Víťazoslav Soták (*1926), Ľudovít Stričko (*1927 – †1945), Štefan Širochman (*1916), Michal Tejgy (*1923), Juraj Turčík (*1908), Jozef Žužo (*1925).

Takmer všetci vstúpili do armády po prechode frontu 26. 11. 1944. Najčastejšie uvádzaným dátumom je 26. resp. 27. december 1944. (Pripomeňme si, že neskôr bola vyhlásená na oslobodenom území mobilizácia pre ročníky 1910–1924, teda mnohých by sa netýkala. No napriek tomu sa rozhodli narukovať.)

Dobrovoľníci zo Zbudze sa do armády hlásili v náborovom stredisku, ktoré bolo zriadené v Humennom, výcvikové stredisko bolo v Snine, kde sa konal aj výber do poddôstojníckej školy. (Do Humenného sa museli dobrovoľníci zo Zbudze dostať „pešo“. Mnohí pre-

šli cez Laborec do Nacinej Vsi a odtiaľ po hradskej, resp. po železničnej trati do Humenného.) Po základnom výcviku boli niektorí vybraní do špeciálnych druhov vojska. Väčšina však bola zaradená do peších jednotiek zboru.

V ťažkých bojoch na Liptove padol ani nie osemnásťročný Ľudovít Stričko (*1927 – †4. 4. 1945). Zranení boli: Ján Chochol – amputovaná noha nad kolenom, Pavol Chochol – amputovaná ruka nad lakťom, Michal Minkanič – roztrieštený lakeť ľavej ruky. Veľa bolo zranených ľahšie, napr. Anton Hirjak, Róbert Dzurjovčin, Ján Lichota a iní.

Po skončení vojny boli „Československým vojnovým krížom 1939“ vyznamenaní rotný Ján Chochol, vojaci Michal Minkanič a Andrej Mižo.

Anton Meteňko, zo SZPB Košice – Juh

Z galérie účastníkov národného boja za oslobodenie z obce Zbudza

Štefan Barna

Pavol Dzurjovčin

Anton Hirjak

Ján Hricík

Ján Chochol

Ján Kločanka

Ján Lichota

Michal Minkanič

Andrej Mižo

Michal Sokolský

Víťazoslav Soták

Ľudovít Stričko

Sláva a úcta osloboditeľovi Točnice

Seržant Červenej armády F. V. Šelkopljasov položil mladý život v boji pri oslobodzovaní Československa 19. januára 1945 v obci Točnica pri Cinobani. Bojoval proti nenávidenému nemeckému nacizmu, ktorý vykonal veľa zla aj na slovenskom národe.

Miestni občania, žiaci ZŠsMŠ v Cinobani, starostka obce Točnica Janka Ivaníčovová, niektorí poslanci obecného zastupiteľstva, no predovšetkým bývalý občan Točnice Augustín Čisár, sa najviac zaslúžili o dôstojné spomienkové stretnutie na seržanta ČA. Prítomní boli aj vicegubernátor mesta Sankt-Peterburg, primátorka mesta Lučenec Alexandra Pivková, prednosta MsÚ Igor Korniet, predstaviteľ veľvyslanectva RF v SR, riaditeľ školy v Cinobani Stanislav Čop so školákmi a jednotka PZ

z Lučenca pod velením kpt. M. Golského. Všetci sa 11. decembra 2019 poklonili pamiatke seržanta Červenej armády F. V. Šelkopljasova, ktorý odpočíva na cintoríne v Točnici a položili vence a kytice kvetov na jeho hrob. Miesto má síce v tichom kúte, ale hlboké v duši ľudí, ktorí si ctia hodnoty mieru a slobody.

Tento hrdina je jeden zo 63 518 červenoarmejcov, ktorí padli pri oslobodzovaní Slovenska od nemeckého nacizmu. Ďaleko od svojich blízkych, rodičov, súrodencov a rodiny na-

šiel svoje posledné miesto odpočinku. Naša vďaka je len kúskom každého z nás za jeho statočnosť, odvahu obetovať svoj život pre krajší zajtrajšok.

Na stretnutí zazneli hymny SR a RF a národné piesne „Na

Kráľovej holi“ a „Svätá vojna“. Starostka Točnice vyjadrila poďakovanie osloboditeľom a úctu A. Čisárovi, ako bývalému diplomatovi v Sankt-Peterburgu za sprostredkovanie a organizáciu slávnosti. Niekoľkými slovami sa prihovorili petrohradský vicegubernátor a A.

Čisár. Pri Šelkopljasovom hrobe držali čestnú stráž členovia KVH Krasnogvardejci z Košíc v dobových vojenských rovnosťkách. Nad cintorínom preleteli počas spomienky lietadlá.

Češť a sláva osloboditeľovi seržantovi F. V. Šelkopljasovovi!
Mária Švikruhová

Odhalené dejiny

20. decembra 2019 prezident RF Vladimir Putin vystúpil v Petrohrade s prejavom o dejinných súvislostiach 2. sv. vojny, ktoré sú v čoraz ostrejšom rozpore so stanoviskami presadzovanými štátmi EÚ.

„Trochu ma prekvapilo, dokonca až rozhorčilo jedno z posledných uznesení Európskeho parlamentu z 19. septembra 2019 „O dôleživosti zachovania historickej pamäte pre budúcnosť Európy,“ uviedol V. Putin a položil si rečnícku otázku: Čo je tam napísané?

„Podľa tohto dokumentu tzv. pakt Molotov-Ribbentrop rozdelil Európu a územia nezávislých štátov medzi dva totalitné režimy, ktoré vyláždili cestu pre vypuknutie 2. svetovej vojny.“

Naozaj pakt Molotov-Ribbentrop vyláždil cestu 2. sv. vojne? Bol to jediný dokument, ktorý európsky štát podpísal s nacistickým Nemeckom?

Pred ním boli s Hitlerom podpísané:

– **Vyhlasenie o nepoužití sily medzi Nemeckom a Poľskom.** Je to tzv. Pilsudski-Hitlerov pakt, podpísaný v roku 1934. Ide v podstate o dohodu o neútočení.

– **Anglo-nemecká námorná dohoda z roku 1935.** Veľká Británia ňou umožnila Hitlerovi mať vlastné vojnové námorníctvo, ktoré mu bolo zakázané alebo bolo minimalizované výsledkami 1. sv. vojny.

– **Anglo-nemecké vyhlásenie Chamberlaina a Hitlera podpísané 30. septembra 1938 na podnet Chamberlaina.** Vo vyhlásení sa uvádza, že podpísaná mníchovská dohoda, ako aj anglo-nemecká námorná dohoda symbolizujú...

– **Francúzsko-nemecká deklarácia podpísaná 6. decembra 1938 v Paríži.**

– **Dohoda medzi Nemeckou ríšou a Litovskou republikou, podpísaná 22. marca 1939 v Berlíne** o tom, že územie Klajpedskej oblasti sa opäť spája s Nemeckou ríšou.

– **Zmluva o neútočení medzi Nemeckou ríšou a Lotyšskom zo 7. júna 1939.**

Dohoda medzi Sovietskym zväzom a Nemeckom bola teda poslednou spomedzi tých, ktoré podpísali iné európske krajiny, akoby v záujme o udržanie mieru v Európe.

Sovietsky zväz podpísal tento dokument až keď sa vyčerpali všetky možnosti a kým neboli zamietnuté všetky návrhy ZSSR na vytvorenie jednotného bezpečnostného systému, antifašistickej koalície v Európe, zdôraznil V. Putin.

Spôsobil to versailleský duch?

„Mnohí, vrátane vedeckých pracovníkov súhlasia, že to bol takzvaný versailleský duch, ktorý vytvoril živnú pôdu pre radikálne a revanšistické nálady. Nacisti vo svojej propagande aktívne využívali tému Versailles, sľubujúc ochranu Nemecka pred národnou hanbou, a Západ samotný dal nacistom ‚bielu kartu‘ na pomstu,“ dodal Putin a pokračoval „versailleský svetový poriadok vyvolal množstvo konfliktov a rozporov. Medzi nimi kľúčovými sú hranice nových štátov v Európe, ktoré víťazi 1. sv. vojny ustanovili svojvoľne“.

Čo hovoria dokumenty o sudetskej téme?

13. septembra 1938 vypukla v Sudetoch vzbura a okamžite sa objavili návrhy z Veľkej Británie na záchranu sveta, aby sa rokovalo s Hitlerom a aby si ho udobrili. „Situácia vyvrcholila podpísaním Mníchovskej dohody,“ povedal V. Putin.

Šifrovaná správa splnomocnenca ZSSR vo Francúzsku Ľudovému komisárovi pre zahraničné veci ZSSR Litvinovovi z 25. mája 1938

o dôvernom rozhovore s francúzskym premiérom Daladierom hovorí: „Francúzsky premiér Eduard Daladier venoval posledné dni objasneniu stanoviska Poľska.“ Ide o Mníchovskú dohodu, v dôsledku čoho mali byť Sudety, časť československého územia, pripojené k Nemecku. „Sondovanie v Poľsku prinieslo najnegatívnejší výsledok,“ uviedol francúzsky premiér. „Nielen, že sa nedá spoliehať na poľskú podporu, ale nie je ani isté, či Poľsko nezasadí úder zo zadu. Napriek poľským zárukám, Daladier neverí v lojalitu Poliakov dokonca ani pri priamom napadnutí Francúzska Nemeckom. Požadoval jasnú a jednoznačnú odpoveď od Poliakov, na ktorej strane budú štát či už v mierovom, alebo vojnovom stave. V tejto súvislosti položil poľskému veľvyslancovi vo Francúzsku Lukaševičovi niekoľko priamych otázok. Spýtal sa ho, či Poliáci prepustia cez svoje územie sovietske vojská. Lukaševič odpovedal záporne. Daladier sa potom opýtal, či prepustia sovietske lietadlá. Lukaševič povedal, že Poliáci na ne začnú strieľať. Keď Lukaševič záporne odpovedal aj na otázku, či by Poľsko po nemeckom útoku na Československo pomohlo Francúzsku – a medzi Francúzskom a Československom bola dohoda o vzájomnej pomoci – ak Nemecko vyhlási vojnu Francúzsku, poľský zástupca odpovedal, že nie. Následne Daladier povedal, že nevidí zmysel na existenciu francúzsko-poľského spoločenstva a v obetiach, ktoré Francúzsko v mene spoločenstva prináša.“

O čom to svedčí? O tom, že Sovietsky zväz bol pripravený pomôcť Československu, ktoré sa nacistické Nemecko chystalo okradnúť. Lenže v dohode medzi Sovietskym zväzom a Československom sa uvádza, že Sovietsky zväz to urobí iba vtedy, ak si Francúzsko splní svoje záväzky voči Československu. **Francúzsko spojilo svoju pomoc Československu s podporou Poľska. Poľsko odmietlo.**

Čo urobili poľské orgány, keď si Nemecko začalo uplatňovať nárok na časť československého územia?

Zároveň s Nemeckom požiadali o svoj podiel „koristi“ pri delení československého územia a požadovali, aby bola k Poľsku pripojená určitá časť Československa. Okrem toho boli pripravení použiť silu. Vytvorili celú špecializovanú vojenskú skupinu s názvom „Sliezsko“, ktorá zahŕňala tri pešie divízie, kavalériu a ďalšie jednotky.

Existuje aj konkrétny dokument z archívu: správa veliteľa osobitnej operatívnej skupiny Sliezka, pána Bortnowského, o príprave útočnej operácie, o obsadení Tešínskej oblasti a o výcviku vojsk. Poľské úrady pripravovali a vysielali ozbrojencov na územie ČSR na páchanie sabotáží a teroristických útokov a aktívne sa pripravovali na jej rozdelenie a okupáciu.

Ďalším dokumentom je záznam rozhovoru medzi nemeckým veľvyslancom v Poľsku, pánom Moltkem, a poľským ministrom zahraničných vecí, pánom Beckom. Poľský minister tu vyjadril nádej, že „v oblastiach nárokových Poľskom, nedôjde k rozporom s nemeckými záujmami“. To znamená, že sa delí československé územie.

Hneď, ako bola Mníchovská dohoda uzavretá 30. septembra 1938, Varšava po tom, čo v podstate skopirovala nacistické metódy, poslala do Prahy ultimátum s bezpodmienečnou požiadavkou odovzdať jej časť územia Československa – Tešínsku oblasť. Francúzsko a Veľká Británia nepodporili Československo, čo ho prinútilo zmieriť sa s týmto ná-

silím. Poľsko, súčasne s Nemeckom, ktoré si pripojilo Sudety, začalo 1. októbra 1938 priame obsadzovanie československého územia, čím porušilo dohodu, ktorú predtým samo uzavrelo s Československom.

„V Poľsku si boli vedomí toho, že bez Hitlerovej podpory by boli pokusy zabratia časti Československa odsúdené na neúspech. V tejto súvislosti odcitujem veľavravný záznam rozhovoru z 1. októbra 1938 nemeckého veľvyslancu vo Varšave, pána Moltkeho s Jozefom Beckom o poľsko-českých vzťahoch a pozícii ZSSR v tejto záležitosti.

„Pán Beck vyjadril veľkú vďaku za lojalnú interpretáciu poľských záujmov na konferencii v Mníchove, ako aj za úprimnosť vzťahov počas čs. konfliktu. Poľská vláda a verejnosť plne vzdávajú hold pozícii Führera a ríšskeho kancelára. Znamená to, že s vďačnosťou hovorí o Hitlerovom konaní na konferencii v Mníchove,“ dodáva Putin.

Zo správy veľvyslancu Francúzska v Nemecku Andre Francois Ponceta ministrovi zahraničných vecí Francúzska Georgesu Bonnetovi z 22. septembra 1938. „Hovoríme o demaršoch, Poľska a Maďarska z 20. septembra Führerovi a Londýnu, ktorých cieľom bolo naznačiť, že Varšava a Budapešť nesúhlasia s tým, že na ich etnické menšiny patriace do československého štátu, sa uplatňuje menej výhodný režim, ako je režim, ktorý sa udeľuje sudetským Nemcom. To sa rovnalo tvrdeniu, že odovzdanie území obývaných nemeckou väčšinou by malo za následok aj vzdanie sa Prahou Tešínskej oblasti a aj 700 000 Maďarov na Slovensku. Navrhované oddelenie územia by sa tak stalo demontážou krajiny. To znamená, Československa,“ zdôraznil ruský prezident.

Neskôr citoval z telegramu splnomocnenca ZSSR v Československu Alexandrovského z 20. septembra 1938 s pozitívnym stanoviskom celého politického vedenia ZSSR. Na priamu otázku prezidenta Edvarda Beneša, či ZSSR okamžite pomôže Československu, ak mu Francúzsko zostane verné, politbyro ÚV Komunistickej strany Bolševikov vydalo jednomyselnú kladnú odpoveď.

Okrem toho 23. septembra 1938 Sovietsky zväz Poľsku oficiálne oznámil, že ak by napadlo Československo, bude zrušený sovietsko-poľský pakt o neútočení. Poľský minister zahraničných vecí, pán Beck, označil tento krok za propagandistickú kampaň, na ktorej nezáleží.

ZSSR, ponechaný sám na seba, bol prinútený akceptovať realitu, ktorú vytvorili západné štáty vlastnými rukami. Rozdelenie Československa bolo mimoriadne kruté a cynické, v skutočnosti to bola lúpež. **Odôvodnene a s plnou vážnosťou možno vyhlásiť: práve mníchovské sprisahanie bolo zlomovým bodom v histórii, po ktorom sa 2. svetová vojna stala nevyhnutnou.**

Prijatie ríšskeho ministra propagandy Josepha Goebbelsa u maršala Józefa Piłsudského 15. 6. 1934 (Zľava: nemecký veľvyslanec vo Varšave Hans-Adolf von Moltke, maršal Piłsudský, J. Goebbels a poľský minister zahraničných vecí Józef Beck).

Viete, že...?

...Jaselská operácia sa začala 15. januára 1945 o 8.45 hod. šesťdesiatpäťminútovou delostreleckou prípravou, v ktorej tisíce diel, mínometov i slávnych katuší chrľilo na nepriateľskú obranu smrtonosný oheň?

Do delostreleckej prípravy sa zapojilo všetkých 5 plukov 1. čs. armádneho zboru v ZSSR. „Naši chlapi strieľali v pätnáststupňovom mraze v košeliach a s vysúkanými rukávmi. Tempo bolo nevídané. Počas horúcich 65 minút prvý delostrelecký pluk vypálil 1857 granátov, druhý 1669, z tretieho iba batéria, v ktorej strieľal čatár Viktor Candrák, vypálila 580 ráz. Predstavovalo to vyše dvanásť ton ocele,“ napísal v knihe Víťazné salvy genmj. Fr. Novek.

...17. januára 1945 napísal W. Churchill maršalovi J. V. Stalinovi d'akovný list, v ktorom „v mene vlády Jeho Veličerstva a z hĺbky svojho srdca Vám ďakujem za obrovský útok, ktorý ste uskutočnili na východnom fronte, a blahoželám Vám k nemu“?

V prvých rokoch vojny sa táto sovietska pomoc ešte vysoko hodnotila. Napríklad americký historik Merriam (v knihe Pochmúrny december) otvorene priznal, že útok sovietskych vojsk 12. januára 1945 „donútil Nemcov navždy zabudnúť na útočné plány na ktoromkoľvek fronte“. Neskôr na túto pomoc na Západe a 19. 9. 2019 osobitne v Európskom parlamente, úplne zabudli.

Churchill dobre vedel za čo ďakuje: obrovskou Visliansko-oderskou útočnou operáciou Červené armády sa západní spojenci vlastne zachránili od nového Dunquerku. Až 150 divízií počas nej smerovalo rovno do nacistického brlohu – do Berlína.

Hustota sovietskych diel tu dosahovala 230–250 ks na kilometer frontu, v tankoch 80–115 strojov. Na strednom útočnom smere, kde postupovali vojská 1. bieloruského a 1. ukrajinského frontu, Červená armáda postúpila 500–600 kilometrov.

A. Mikundová a – r –

- **Banská Bystrica Fončorda „B“:** Ida Spišáková 75 rokov.
- **Banská Bystrica – Radvaň:** Matilda Maruniaková 82, Mária Kováčiková 81, Lubomír Hajduk 65 a PaedDr. Milan Ponický 60 rokov.
- **Banská Bystrica – Rudlová:** Pavol Valent 60 a Ivana Geliénová 50 rokov.
- **Banská Bystrica Jána Rýsa, Tr. SNP:** Ing. Pavol Sečkář, PhD. 81 a Lubomír Miartuš 87 rokov.
- **Banská Bystrica, Tr. SNP:** Štefan Lunter 70 a Štefan Poliak 50 rokov.
- **Belá – Dulice:** Jaroslav Šimko 83 a Miloslav Sumka 80 rokov.
- **Bojnice:** Zuzana Petreje 97, Eva Lukáčová 86, Jana Marková 55 a Jozef Pipiška 70 rokov.
- **Bratislava 7:** Viera Miznerová 84 rokov.
- **Brezno:** Marta Brečková 87 a Jozef Mondl 70 rokov.
- **Cinobaňa:** Zdena Fodorová 65 rokov.
- **Čaňa:** Mária Bittová 84 rokov.
- **Čierny Balog:** Anna Zemková 90, Ing. Ján Sitarčík 75 a Vojtech Belko 65 rokov.
- **Čierny Potok:** Štefan Kapec 89 a Stanislav Kamenský 60 rokov.
- **Dolná Krupá:** Rozália Jančovičová 80 rokov.
- **Dolné Vestenice:** Gabriela Drugdová 70 a Lubomír Illa 65 rokov.
- **Dolný Kubín:** Pavol Janiga 94, Ľudovít Kudlík 91 a Marek Jurík 40 rokov.
- **Heľpa:** Emília Babel'ová 80 a Pavel Oravkin 60 rokov.
- **Hnúšťa:** Mária Tokárová a Viera Guželová 65 a Ondrej Ilčík 70 rokov.
- **Jakubany:** Anna Chudíková 65 rokov.
- **Jarabina:** Júlia Hlinková 82 rokov.
- **Jasenie:** Júlia Gaboňová 60 rokov.
- **Košice Sever:** Mária Bérešová a Mária Zaputílová 88, Valéria Sekeľová 82 a Dušan Čakan 65 rokov.
- **Košice Staré mesto:** Ing. Pavol Cikray 75 rokov.
- **Košice KVP:** Ing. Emília Makranská 65 rokov.
- **Liptovská Teplička:** Františka Mezdovská 84 rokov.
- **Liptovský Mikuláš:** Ing. Pavel Chrapčíak 94, Zuzánka Kulina 93, Ľubomír Kollárik 75 a Mgr. Ivica Rajniaková 70 rokov.
- **Lučenec III:** MUDr. Mária Kuniko-

- vá 90 a Ľubomíra Oláhová 65 rokov.
- **Lubietová:** Elena Lamperová 75 rokov.
- **Medzilaborce:** Miroslav Cepko 65 rokov.
- **Miezgovce:** Ing. Boris Lech 45 rokov.
- **Nitra – Horné mesto:** Helena Fojtárová 70 rokov.
- **Nová Baňa:** Ing. Ján Ivanič 85 a Anna Šurková 83 rokov.
- **Nové Mesto nad Váhom:** Helena Ondrášiková 97, Mária Janegová 92, Elena Priebrachová 87, Anna Dekanová 80, Jozef Kabát, Ján Miko a Ivan Michalčík 80, Ing. Vladimír Trgala 75, Ján Petluš 70, PhDr. Alexander Koreň 65, Anna Bartošová 60 a Igor Plesník 40 rokov.
- **Plaveč:** Pavol Murcko 60 rokov.
- **Pohorelá:** Jozef Garec a Mária Šajšová 80, Anna Rochovská 60, Michal Tlučák 40 a Jaroslav Bodnárík 40 rokov.
- **Poltár:** Jolana Šuhajdová 70 rokov.
- **Prešov, klub pri ZV SR:** Štefan Tluščák 87 rokov.
- **Prievidza:** Irena Tomová 92 a Zlatica Matiašková 83 rokov.
- **Rimavská Sobota 2:** Jaroslava Hulínová 75 a Anna Murínčeková 70 rokov.
- **Rožňava:** Priska Jeftušenkova 90, Mária Fuzeková 80, Mgr. Katarína Kováčová, Alžbeta Koreňová, Ján Kesi a Emília Martinková 75, Alíca Cabanová 65, Jana Jesenská 55 a Mgr. Martina Letanovská 40 rokov.
- **Spišské Bystré:** Oľga Benková 70 rokov.
- **Stará Kremnička:** Alfonz Hrmó 89 a Róbert Sekereš 81 rokov.
- **Stará Turá:** Anna Bičian Skalská 91 rokov.
- **Stará Ľubovňa:** Štefan Pokrivčák 83 rokov.
- **Svit:** Cecília Polovková 98 a Pavol Záhradník 88 rokov.
- **Trenčín 2:** Júlia Polášková 92, Milan Rajnec 70 a Eva Talianová 65 rokov.
- **Trnava 1:** Božena Šišovská 91 rokov.
- **Ťahanovce Sídliisko:** Ing. Svetlana Kučerová 55 rokov.
- **Utekáč:** Ján Vrábel' 84 rokov.
- **Veľký Lipník:** Mária Čarnotová 94 rokov.
- **Vráble:** Alžbeta Vozafová 81 rokov.
- **Závadka:** Ing. Viera Nosková 65 rokov.

- **Zvolen – Centrum 1:** Marta Mikulčíková 70 rokov.
- **Zvolen – Zlatý Potok:** Margita Janeková 89 rokov.
- **Zvolenská Slatina:** Ondrej Brachna 95 a Mária Euptáková 85 rokov.
- **Žiar nad Hronom:** František Ťakuš 97, Elena Cabániková 91, Valéria Kriváková 89, Eva Schvarcová 82 a Stanislav Uhrín 65 rokov.

Jubilantom srdečne blahozeláme.

Živio-o-ó, vzácna jubilantka!

Dňa 21. januára 2020 oslávila 75. ročné jubileum Anna Tóthová, členka ZO SZPB č. 37 Bratislava-Petržalka.

K významnému jubileu jej celá základná organizácia želá najmä dobré zdravie, ako aj trocha potrebného šťastia. Nech ešte dlho svojou povestnou skromnosťou a príkladnou pracovitou a aktivitou obohacuje a teší nielen svoju rodinu, ale aj náš kolektív.

Živio-o-ó!, vzácna jubilantka. Máme ťa radi!

Za výbor J. Luhový

Jubilant spod Dukly

**17. decembra 2019 sa bývalý príslušník 1. čs. armádneho zboru v ZSSR Ján Jurčíšin z Vagrinca dožil 95 rokov. K jubileu mu prišli za-
blahoželat členovia ObIV SZPB zo Svidníka v čele s jeho predsedom.**

Keď vojaci generála L. Svobodu stáli v obrane na rieke Ondava, na oslobodenom území bola vyhlásená mobilizácia. Ján Jurčíšin dlho nerozmýšľal a vstúpil do zboru.

Ako 20-ročný po základnom výcviku v Šemetkovciach, zapojil sa 19. januára 1945 do oslobodzovania Svidníka. Potom jeho bojová cesta viedla cez Bardejov, Poprad a zastavila sa pri L. Mikuláši. Tu sa ako protitankový delostrelec zúčastnil osobitne ťažkých bojov v Okoličnom o výšinu Háj.

Jeho bojová cesta sa skončila v Hrušove na Morave. Odtiaľ sa jeho jednotka presunula do Prahy,

kde 17. mája 1945 pochodovala na prehliadke víťazov.

Ján Jurčíšin je celý život verný protifašistickému odboju a ako člen SZPB aktívne pracoval v rôznych zväzových funkciách. Bol dlhoročným členom predsedníctva Oblastného výboru SZPB vo Svidníku. Zúčastňoval sa rôznych besied so školskou mládežou. Je nositeľom takmer 30 domácich a zahraničných vyznamenaní.

Pri 95. jubileu mu ÚR SZPB udelila medailu Za obetavú prácu pre SZPB II. stupňa. Ocenenie mu odovzdal predseda ObIV SZPB vo Svidníku Jozef Rodák za prítom-

nosti členov jeho predsedníctva. Na záver prítomní funkcionári zotrvali s jubilantom v družnej besede a do ďalších rokov mu zaželali pevné zdravie a rodinnú pohodu na zaslúženom odpočinku. **Jozef Žizák**

Nestor nielen žilinskej organizácie SZPB

**František Marek, jednoduchý a vzácny človek, vždy v dobrej nálade 4. januára 2020 sa dožil vzácných 100 rokov. Jeho život je naplnený pre-
velkým bohatstvom a skúsenosťami. Vždy srdečný, pracovitý a čestný. Aj v pokročilom veku veľký patriot mesta Žilina so záujmom o všetko nové v meste, o spoločnosti a SZPB.**

Narodil sa v Košiciach, kde prežil detstvo, od roku 1924 žije v Žiline. Pri tomto jubileu ho pozdravil aj primátor Žiliny Peter Fabiane s delegáciou oblastného výboru SZPB v Žiline a ocenil jeho záslužnú prácu pre mesto. SZPB ho vyznamenal za zásluhy v odboji a za aktívnu činnosť v SZPB pamätnou medailou M. R. Štefánika I. stupňa. Odovzdal mu ju oblastný predseda SZPB Juraj Drotár

František Marek bol od roku 1943 vojakom Slovenskej armády na východnom fronte a v Taliansku, kde sa v roku 1944 zapojil do podpory talianskeho odbojového hnutia. Najskôr ilegálne, neskôr ako partizán pre partizánsky oddiel Mateotti v južnom Taliansku. Za toto bol Wehrmachtom obvinený z vlastizrady na trest smrti zastrelením. Slovenskej vojenskej jurisdikcii sa však podarilo zachrániť ho a trestu smrti ušiel.

F. Marek po vojne pôsobil v rôznych povolaniach, najviac mu učarovala práca s mládežou, na ktorú ani v dnešnej dobe nedá dopustiť, lebo „mládež je naša budúcnosť, naši nástupcovia, o nich sa máme zaujímať a učiť ich všetkému, aby sa na naše činy nezabudlo“.

Dlhé roky pôsobil ako učiteľ na elektrotechnickej škole, neskôr na pozemných stavbách v kasárni Jozefa Gabčíka a do zaslúženého dôchodku odišiel

pred 30 rokmi zo Žilinského Váhostavu. Všade zanechal po sebe kus dobre vykonanej práce.

Je neustále činný, cestovanie a práca v záhradke boli jeho srdcovou záležitosťou. Ešte po deväťdesiatke vybral sa na miesta svojho partizánskeho pôsobenia v Taliansku. O rok neskôr bol vo Svätej zemi a nasledujúci v Albánsku, všade sám bez sprievodcu. Stretnete ho v meste na motorovej trojkolke, opáleného a šťastného.

Na svoj vek je čiperný, málokedy ho nájdete doma. Zapája sa do rôznych aktivít, nechýba na stretnutiach k výročiu oslobodenia alebo SNP, či na členskej schôdzi základnej organizácie.

Ak je v meste, vždy zabehne na oblastný výbor s jeho príznačným „Dobrý deň vám želim, čo je nového?“ Zaujíma sa o prácu Zväzu. Bojovník a ročenka odbojárov sú jeho sprievodcom.

Nie je mu ľahostajná ani starostlivosť o mesto. Často prichádza na mestský úrad s ponosou, čo sa mu nepáči, kde je neporiadok, na čo sa zabudlo, nie s kritikou, ale záujmom pomôcť. Je vzácnym a váženým občanom mesta Žilina. Vždy galantný, úctivý a plný optimizmu.

Pán František Marek je nositeľom vojenských vyznamenaní a pamätných medailí Talianskeho hnutia odporu, ministerstiev obrany Československej republiky, SR, RF, ČR a najvyšších ocenení SZPB.

Svoje rozhodnutie zapojiť sa do protifašistického odboja nikdy nezradil. Vždy bojoval za priznanie odbojovej činnosti pre vojakov Slovenskej armády v talianskom protifašistickom hnutí. Na svoje rozhodnutie a svoju prácu je právom hrdý.

Do ďalších rokov želáme pánovi Františkovi Marekovi (Feri báčimu), vojnovému veteránovi 2. svetovej vojny pevné zdravie, veľa slnečných dní medzi nami, šťastie a dobrých ľudí okolo seba.

Predseda ObIV SZPB Žilina Juraj Drotár.

K vašim gratulantom sa pripája aj redakcia. Súčasne sa ospravedlňujeme za nesprávne uvedené vaše meno v Bojovníkovi č. 1 (V rubrike Jubilanti na s. 10 sme namiesto mena Marek uviedli Martin.).

Navždy sme sa rozlúčili

- **Bánovce nad Bebravou:** s 97-ročnou Annou Škultétyovou a s 93-ročnou Helenou Kšínanovou.
- **Dolná Krupá:** s 95-ročnou Agnešou Mihalovičovou.
- **Kordíky:** s 89-ročným Jánom Birešom.
- **Lučenec II:** s 81-ročnou Gabrielou Olbrichtovou.
- **Medzibrod:** so 71-ročným Jurajom Haviarom.
- **Nové Mesto nad Váhom:** s 83-ročným Vratislavom Misařom, s 96-ročným Milanom Komanom, so 75-ročným Jozefom Bradáčom a s 95-ročným Jánom Zetlom.

- **Partizánske:** s 88-ročným Ľadislavom Vančom.
- **Pohorelá:** s 93-ročnou Františkou Tešlárovou.
- **Poltár:** s 94-ročnou Izabelou Míadokovou a s 80-ročnou Irenou Hudecovou.
- **Rajec:** so 64-ročným Jozefom Cibulkom.
- **Rožňava:** so 67-ročným Štefanom Szanislóm.
- **Sliach:** so 76-ročným Ondrejkom Šiagim.
- **Zvolen – Zlatý Potok:** s 89-ročnou Milicou Lehocou.

Česť ich nehynúcej pamiatke!

Gorbačov, ako kat posledného väzneného nacistu

Dostala sa mi do rúk knižka (*Kto prinútil Hitlera prepadnúť Stalina od N. V. Starikova*), ktorá odpovedá na mnohé, čo je zakryté hmlou lží a poloprávd. Rozoberá témy, ktoré sa oficiálnym historikom príliš nedarí vysvetliť. Aspoň nie vierohodne.

Už ste si niekedy položili niektorú z nasledujúcich otázok? Ako je možné, že kým niektorí prídu vo vojne o všetko, iní neuveriteľne zbohatnú? Ako je možné, že tí, ktorí pomáhali Hitlerovi, sú naraz hrdinovia a tí, čo bojovali proti nemu, sú verejným nepriateľom číslo 1? Ako je možné, že Hitler bol ešte v roku 1939 (politikmi západných veľmocí) považovaný za najväčšieho Nemca všetkých čias a v roku 1938 v Timesoch dokonca vyhlásený za muža roku?

Ako je možné, že po zabratí Česka bol Hitler stále pašák, ale po „nezabratí“ Slovenska a Podkarpatska to bol (zo dňa na deň) agresor?

Ako je možné, že Ukrajina bola najbohatšou republikou ZSSR a po odtrhnutí sa od tohto „chudáka a vydierača“ sa namiesto blahobytu dostala na samé dno ľudskej biedy? Ako je navyše možné, že v Rusku, ktoré predsa malo hospodársky skolabovať, je niekoľko najbohatších regiónov sveta?

Ako je naproti tomu možné, že USA, hoci majú dva oceány, obrovskú rozlohu a asi polovicu sveta si k tomu bez hanby privlastňujú, majú vyše 30 miliónov ľudí žijúcich pod hranicou chudoby?

Nie je náhodou všetko úplne inak?

Na väčšinu z týchto otázok nájdete v knihe aspoň vysvetlenie, ako fungujú mocenské siločiny sveta. A v samotnom závere sa dočítate aj prečo „vd'aka prostorečnosti negramotného politika Michaila Gorbačova...“ zomrel ako posledný hosť jedného britského väzenia, posledný väznený nacist a pobočník fűhrera Rudolf Hess.

Hess bol vôbec zvláštny človek. Najskôr sa vlastnoručne uskrttil a potom sa obesil. Toto všetko vo veku 93 rokov.

Prečo by sa však mali Angličania báť toho, čo by Hess toľko rokov po vojne rozprával?

Lenže on bol vyslancom Hitlera v Anglicku. To je ten pamätný deň, ktorý nám historici zahmlievajú. Napr., že letel zradiť svojho vodcu. Lenže až po jeho návrate sa začali diať veci, kvôli ktorým bol Hitler vyzbrojovaný a financovaný.

Prečo Angličania nevyužili množstvo ponúk na odstránenie Hitlera priamo nemeckými generálmi, keď sa to ešte dalo?

Na tieto otázky vám kniha odpovie. Nie je to šokujúca kniha. Veľa ľudom už došlo, že záležitosti sa udiali inak, ako je nám predkladané. Ale prekvapivá je určite.

Nie je to však kniha o obhajobe Hitlera. Táto kniha „...vám rozpráva o skutočných tvorcach a podnecovateľoch najhoršej vojny v ľudských dejinách“. Táto kniha je totiž predovšetkým o obrovskom investičnom projekte. Zatiaľ nezvládnutom. Ale naozaj len ZATIAĽ nezvládnutom.

A kto si povie, že sú to len dejiny, lebo teraz už máme pokoj, tak tomu by som ju odporučil dvojnásobne.

Skutočný cieľ druhej svetovej vojny nebol dosiahnutý, investície zatiaľ vyšli nazmar. Ale všetko sa začína až nepekne opakovať. Kto chce vidieť, uvidí to!

ceskenovinky1.eu zo 7. 12. 2019

Film „T-34“ mal v Japonsku úspech

„T-34“ sa stal v Japonsku prvým ruským filmom, ktorý sa tam premietal na širokoplošných obrazovkách a má u divákov v celej krajine veľký úspech, povedal RIA Novosti predstaviteľ spoločnosti TWIN Kejzdo Kavata.

„Diváci film s japonským názvom „T-34, legenda vojny“ hodnotili veľmi vysoko. Dokonca som počul, že na konci sa v mnohých kinách tleskalo. Toto je v Japonsku zriedkavosť. Druhou výnimočnou črtou je, že mnohí diváci chodili na film opakovane niekoľkokrát.

Z tohto dôvodu sme pripravili do premietania dve verzie. Trochu skrátenu pre obyčajného japonského diváka a tú, ktorá sa premieta aj v Rusku.“

(Japonský filmový trh pozostáva na 55 % z japonských filmov. Z ostatku je väčšina amerických. Aj pre toto sú tržby za „T-34“ veľkým úspechom. Navyše „T-34“ sa šíri bez reklamnej podpory.)

Podľa ria.ru z 11. 12. 2019

Nikolaj Viktorovič Starikov

KDO prinútil
HITLERA prepadnúť
STALINA

Výnimočný autor slávnych pomníkov a medailí

Dňa 10. decembra 2019 by sa bol dožil svojich sto rokov. Narodil sa v Mařaticiach pri Uherskom Hradišti. Bol by sa dožil tých sto rokov, avšak keď mal deväťdesiat, bežal za trolejbussom, pošmykol sa a odvtedy mal problémy so zrastenou nohou. Už nemohol triafať a skórovať tak, ako Adamec, hoci aj jeho dielo úzko súviselo s Trnavou.

Ladislav Snopko bol čestným podpredsedom nášho Klubu výtvarných umelcov a teoretikov a v skoršom období umelcom, ktorý garantoval rozvíjanie slovenskej pomníkovej a pamätníkovej tvorby. V časoch ministra M. Váľka mal na starosti Ideový rad MK SSR pre pomníky, pamätníky a pamätné tabule. Bol príkladným umelcom, ale aj skvelým profesorom na Vysokej škole výtvarných umení.

Výtvarné dielo národného umelca majstra Ladislava Snopka, profesora a akademického sochára, znamená mimoriadny tvorivý oblúk. Sochy – statui partizána zo začiatku 50-tych rokov aj dnes veľa znamenajú – na Štrbskom Plese a v Mladonove (vypálenej, už neexistujúcej obci). Nasledovala pomoc kolegovi Fraňovi Štefunkovi, keďže práca na reliéfe Legendy o práci a boji na Pamätníku SNP a cintoríne vo Vrútkach – Priekope bola mimoriadne rozsiahla a bolo potrebné sochať – tesañ v kameni. Koncipoval záver prvej časti reliéfu.

Spolu s majstrom L. Beisetzom vytvoril Pomník francúzskych partizánov na vrchu Zvonica pri Strečne (1957). Nasledovala Trnava. Práve ten Pomník, ktorý donedávna chceli špiritisti premiestniť kdesi nad horúcovod.

Dnes sú už rozumnejší vd'aka úsiliu trnavských odbojárov. Ide nie o socialistický realizmus, ale o motív pamätníka uprostred mesta, ktorý znamená, že povstalec-partizán (starslovanský bojovník) schádza z lesa, z hôr.

Vd'aka oslobodzujúcej sile jednej nie neslávnej armády. Báli sa ich aj rímske légie.

To, čo nasledovalo potom, bolo erupzívne. L. Snopko sa nielen chopil láskavých ľudských motívov, ale završoval aj pomníkové antifašistické podnety (ako štyridsať ročný). Je autorom reliéfu Prísaha v nástupnej časti komplexu pamätníka Červenej armády na bratislavskom Slavine.

Ako sa volal ten kopec kedysi? Nasledoval Kameň Jána Švermu v Nízkyh Tatrách. Ak by sme chceli mať Pomník SNP

v Prahe, tak práve tento pamätník Prahe chýba.

Nadväzne realizoval množstvo vynikajúcich medailí a plakiet k výročiam oslobodenia Bratislavy, ale napríklad aj slávnú, významnú medailu k odchodu Trnavskej posádky do Povstania. V plnej miere zároveň rozvinul motív vztýčených pušiek (ozbrojeného Povstania), a to v Trnave, v Martine a v Brne, ale aj na škole v Nemeckej. Svoje tvorivé úsilie završoval v Spišskej Novej Vsi na pomníku k podnetom oslobodenia. Tvorí ho masívny prstenec z hydronálie, s motívmi z Povstania a vinctivita – skutočná radosť z oslobodenia sa spod jarma fašizmu.

Dielo Ladislava Snop-

ka, tohto vynikajúceho tvorcu pomníkov a medailí, ožilo aj v nedávnom období. K 75. výročiu SNP usporiadali sme v Prahe a v Dvorane Ministerstva kultúry SR v Bratislave výstavu ako poctu Povstaniu a trom umelcom – O. Dubayovi, V. Hložníkovi a L. Snopkovi. Dňa 28. októbra ožilo v novom, obnovenom výraze aj ďalšie dielo tohto umelca – jeden z míľnikov symbolizujúcich osloboditeľské vstupy na územie nášho hlavného mesta. O tomto čine bude Bojovník určite informovať podrobnejšie.

Napokon pripomeňme, že dielo majstra Ladislava Snopka doma vlastní mnohí odbojár. Je totiž autorom pamätnej medaily k 60. výročiu SNP v nápisom Mor ho!

Ladislav Skrak
predseda Klubu výtvarných umelcov a teoretikov

Martin, 1969.

„Blahu prelepujú, Hitlera nie,“ sťažuje sa poslanec

Sieť kníhkupectiev Martinus predáva knihu poslanca NR SR za Smer-SD Ľuboša Blahu s upozornením. Rovnako postupuje aj spoločnosť Panta Rhei, ktorá dokonca lepí upozornenia cez hlavu autora knihy.

Martinus pri ponuke knihy s názvom „Sto najlepších statusov Ľuboša Blahu“ z roku 2019, ktorú vydalo Mayer Media uvádza: „Upozornenie: Obsah tejto knihy je vnímaný ako kontroverzný. Pri čítaní každej knihy odporúčame nezabúdať na kritické myslenie a názory odborníkov v danej oblasti. Zisk z predaja tejto knihy putuje na podporu neziskových organizácií SuperTrieda a Slovenská debatná asociácia.“

Ľuboš Blaha navštívil jednu z predajní Panta Rhei – ďalšej siete, ktorá sa rozhodla „radiť“ svojim zákazníkom pri výbere literatúry a zistil, že jeho publikácie sú prelepené.

„Vedúca predajne sa ospravedlňovala, že ju mrzí, že mi prelepili tvár a friško to predom mnou začala odlepovať. A vraj inštrukcia došla zhora a že ona za to nemôže. Ja mám informácie, že v niektorých

predajniach Panta Rhei po Slovensku zamestnanci odmietli tieto nálepky dávať. Som zvedavý, či budú sankcionovaní,“ píše Blaha.

V niektorých obchodoch je však podľa Blahu situácia taká, že predavačky zákazníkom nadávajú, že čo si dovoľujú kupovať Blahu. „Čisté šialenstvo. Liberálni fanatici. Inkvizítori. Talibanci.“

„Spýtal som sa vedúcej, či majú oblepenú aj knižku Mein Kampf od Adolfa Hitlera. Pozrite sa. Ukázalo sa, že nie. Spoločnosti Panta Rhei zjavne neprekáža nacizmus, ale iba Blaha. Ani Zomri nie je oblepený. Ani Cynická obluda. Nič, len Blaha.“

Vládny poslanec dodal, že ak tomu správne rozumie, ak má spoločnosť Panta Rhei potrebu oblepiť jeho knihu, že sa s ňou nestotožňuje a pri Mein Kampfe túto potrebu necítia, „tak s Hitlerom sa zjavne stotožňujú“. „Logika nepustí. Haló, odkážte niekto prokurátorovi Honzovi, nech pošle svoje policajné komando do Panta Rhei – ja to vidím na 5 rokov basy,“ dodáva ironicky Blaha.

Podľa HSP z 18. 12. 2019

Ako si predĺžiť život o 10 rokov?

Vedci z Harvardovej a Amsterdamskej univerzity zistili, že užitočné návyky, ako sú fyzické cvičenia a zdravé stravovanie môžu predĺžiť ľudský život približne o desať rokov. Výsledky ich práce priniesol časopis *British Medical Journal*.

Vedci analyzovali údaje vyše 100 tisíc päťdesiatročných ľudí, ktorí neboli na moment začiatku vedeckého skúmania na nič chorí. Ich zdravotný stav bol pod drobnohľadom vyše 20 rokov, pričom vedci zaznamenávali nielen kto a v akom veku mal problém so srdcovo-cievnuou chorobou, s rakovinou alebo cukrovkou rôzneho typu, ale aj to, koľko rokov s týmito chorobami žili.

Na základe toho bolo vyjavených päť základných rizikových faktorov: fajčenie, konzumácia striedmych dávok alkoholu (1,75 dcl vína alebo 3,75 dcl piva pre ženy a 3,75 dcl vína a 7,5 dcl piva pre mužov), nezdravé stravovanie, nízka fyzická aktivita a nadváha.

Na základe týchto faktorov vedci určujú, koľko „zdravých rokov“ môže čakať človek od veku 50 rokov.

Ženy, ktoré dodržiavajú štyri až päť užitočných návykov – zdravé stravovanie, fyzickú aktivitu, úplné vzdanie sa fajčenia a alkoholu, plus zachovávanie normálnej hmotnosti – sa dožili v priemere do 84,4 roka. No a tie, ktoré tieto návyky nemali, sa dožívali v priemere 73,7 roka. Pre mužov sú tieto ukazovatele 81,1 resp. 73,5 roka.

- r -

HISTORICKÝ KALENDÁR

29. január 1945 – 1. čs. partizánska brigáda M. R. Štefánika prenikla do Liptovského Hrádku a udržala ho až do 31. januára kedy tam dorazila partizánska brigáda Stalin a vzápätí aj 1. brigáda 1. čs. armádneho zboru v ZSSR.

29. január 1945 – Sovietske a čs. jednotky oslobodzujú osady vo Vysokých Tatrách.

30. január 1943 – Príslušníci 1. čs. samostatného poľného práporu v ZSSR skladajú prísahu a 1. februára 1943 odchádzajú na front. Z 974 jeho príslušníkov (26 dôstojníkov, 10 práporčíkov, 237 poddôstojníkov a 663 vojakov) je 123 slovenskej národnosti.

30. január 1945 – Do konca januára 1945 nemeckí a slovenskí gardisti popravili v Kremničke 747 slovenských vlastencov.

31. január 1945 – V noci prieskum 1. práporu 1. čs. brigády (1. čs. armádneho zboru v ZSSR) narazil pri Podturni na nemeckú obranu na výšinách západne od Beňadikovej a severne od cesty Liptovský Hrádok – Liptovský Miluláš.

31. január 1945 – Vojská 40. armády 2. UF oslobodili Brezno.

1. február 1943 – Čs. výcvikový prápor v Buzuluku je preformovaný na záložný pluk.

1. február 1945 – V oslobodených Košiciach začína pracovať SNR.

1. február 1945 – Úderná skupina 3. čs. samostatnej brigády (1. čs. armádneho zboru v ZSSR) dosiahla čiaru Jamník – Liptovský Ondrej – Jakubovany – Kónská a útvary 17. gardového zboru Podtureň – Liptovský Ján – Závažná Poruba.

2. február 1945 – Až do 13. februára sa 8. strelecká divízia 17. gardového streleckého zboru štyrikrát pokúša prelomiť obranu nepriateľa pri kameňolome Závažnej Poruby a v lokalite Červenô, juhozápadne od Il'anova.

2. február 1945 – Partizáni z oddielov Vpred a Pomstiteľ a oddiadu Operácia raketa sa bez strát postavili (na Hromnice) na odpor nemeckému trestnému komandu (25 mŕtvych a 14 zajatých), aby uchránili povstaleckú obec Staré Hory, občanov a ich majetky.

2. február 1945 – Nemeckí vojaci upálili v Motyčkách 14 ľudí, vypálili osadu Jergaly a zavraždili v nej 16 ľudí, v Tvrdošíne zavraždili 16 väzňov a vypálili obec Habovka – Zuberec.

3. február 1944 – Edvard Beneš v prejave (po prijatí Vianočnej dohody) povedal: „Vývoj na Slovensku nás môže naplňovať obzvláštnym a pritom nečakaným uspokojením. Máme viac než dost dôkazov o skutočnom a pravom československom zmýšľaní tak najširších vrstiev ľudových, ako aj hlavného kádra slovenskej inteligencie... Faktom je, že odpor na Slovensku zo dňa na deň rastie...“

3. február 1942 – Na doplňovanie 1. čs. poľného práporu v ZSSR vyhlásil Štátny výbor obrany ZSSR amnestiu pre všetkých občanov Československa. Dňa 19. novembra 1942 vyhlásilo Prezídium najvyššieho sovietu ZSSR amnestiu aj pre všetkých väznených Ukrajincov-Rusínov a Slovákov z Maďarska, ktorí boli predtým občanmi ČSR.

3. február 1946 – V Bratislave je otvorená premávka na Starom moste, ktorý postavila Červená armáda.

4. február 1945 – Generála Karla Klapálka nahrádza vo funkcii veliteľa 3. čs. samostatnej brigády (do 20. 2. 1945) plk. gšt. V. Talský.

5. február 1942 – Na základe čs. – sovietskej dohody z 18. 7. 1941 a Vojenskej dohody vrchných veliteľstiev ZSSR a ČSR z 27. 9. 1941 vytvoril zvyšok internovaných príslušníkov Českej a Slovenskej légie v Buzuluku jadro československej jednotky v ZSSR. Od 15. 6. 1942 sa jednotka nazývala 1. čs. samostatný poľný prápor v ZSSR.

6. február 1943 – J. Tiso žiada nemecké velenie o presun slovenskej divízie z východného frontu na neslovenské bojisko kvôli dezerciam slovenských vojakov.

7. február 1945 – Veliteľ 1. čs. armádneho zboru v ZSSR nariaduje zastaviť útočné akcie pri L. Mikuláši a opevniť sa na dosiahnutých čiarach. Obrana na čiare kóta 760 – Žiar – Smrečany – Okoličné je budovaná až do 11. februára.

7. február 1945 – Slovenský oddiel z nemeckej protipartizánskej jednotky Edelweiss zavraždil pri obci Kšinná 18 ukrývajúcich sa tam občanov, medzi nimi dve deti.

7. február 1945 – Anglo-americké lietadlá bombardujú bratislavský zimný štadión a prímestskú časť Prievoz.

8. február 1955 – Vládnym nariadením č. 6/1955 bol zriadený titul Hrdina Československej (neskôr socialistickej) republiky.

9. február 1945 – Nemci vypálili v Liptovskej Lúžnej 6 domov, zavraždili 9 miestnych ľudí a 2 partizánov a odvliekli 200 mužov.

9. február 1949 – Baťovany sú za zásluhy v SNP premenované na Partizánske.

10. február 1937 – V Španielsku založili prvú guľometnú rotu Jana Žižku, v ktorej bojovali Česi a Slováci.

ZRNKÁ HUMORU

Sekretárka riaditeľovi

– Od tohto momentu budem mať čistú mzdu vyše tisíc eur a štyri voľné dni v týždni.

Riaditeľ na to sarkasticky: – A to ti kto povedal?

– Gynekológ! A advokát to potvrdil.

* * *

Za socializmu sme žili tak chudobne, že ženy sa mužom oddávali bez peňazí, len z lásky.

* * *

Babička sa zapisuje na univerzitu – A na čo to potrebujete, pýtajú sa jej?

– To kvôli môjmu starému, začal sa príliš pozeráť po študentkách.

* * *

Fotograf

– Každého dokážem zmrzačiť jedným prstom!

– Ovládate karate?

– Nie, fotoaparát!

* * *

Prieskum verejnej mienky

Otázka na Rusa: – Ktorý štát sa vám páči? – Nemecko. –

A akú reč sa učíte? – Nemčinu. – A prečo? – Chcem tu zostať.

Otázka na Nemca: Ktorý štát sa vám páči? – Nemecko! Akú reč sa učíte? – Ruštinu. – A prečo? – Chcem tu zostať.

* * *

Dial'kový účinnok alkoholu

Príklad?

Kúp si fľašku a nálada sa ti zlepši už predtým ako sa napiješ.

* * *

Chlapík našiel pri mori fľašu

Hovorí si: – Potriem ju, možno je v nej duch.

Trije ju hodinu, dve, tri... a keď prestane, z fľaše sa ozve hlas.

– Vytiahni zátku, hlupák!

* * *

Lekár pacientke

– Vyzlečte sa a ľahnite si!

– Ježišmária, to mi nemôžete dať aspoň pusú?

* * *

Porovnanie

Keď kúzeľník vytiahne z klobúku zajaca, je to trik.

Keď žena vytiahne z kabelky to, čo hľadala, je to zázrak.

* * *

Trest

– Manželka mi povedala: Za trest budeš mesiac bez sexu.

Potešila ma. Zvyčajne pauzujem dlhšie.

* * *

Ako sa zbaviť depresie?

Zajedz si kyslej kapusty a zapi to mliekom.

Prídeš na úplne iné myšlienky.

W. DISNEY: AK O TOM DOKÁŽEŠ SNÍVAŤ...

(dokončenie v tajničke)

pomôcky: ZOREK, ANTI, MIKE, MUL, PUKANEC	kopaním uprav	4. časť tajničky	akí, ktorí	zomrel	nariekanie	dedina	hrdina	nepriepustná hornina	opracuj pilníkom	2. časť tajničky	piekli na povrchu
hrča v deve			sliedi						predložka		
písmeno gréckej abecedy			zvázok vodičov pobav						pravoslávny kňaz bavinená tkanina		
podmienková spojka			americký herec sladká mrkva					anglické mužské meno	1. časť tajničky		
obec v okrese Levice							vandrák čín (kníž.)				
	fajčivo						mláka tropický jedovatý had				
	vrieskajú										
pooral					guľovitá baktéria strešná kostra				šiel, po česky vykúp		
patriaci ľčovi				otvorený účet dom. meno Eduarda					zošívaj opoj alkoholom		
mravec, po anglicky			címer citoslovce povzdychu				orgán zraku 49 rímskymi číslicami			3. časť tajničky	EČV Levoče
zápasníci s býkmi								pálava			
príťahoval								prijíma tekutinu			

Správne vylúštenie tajničky z č.25–26 znie: **Ťažko je odprieť, keď prosí mocnejší.** Knihu posielame **Renate Vančovej do Soblahova.**

Vylúštenie tajničky posielajte na adresu: **Redakcia Bojovník, Štúrova 8, 815 72 Bratislava, alebo na e-mail: bojovník@szpb.sk.**

BOJOVNÍK
Dvojtyždenník antifasistov

Vydáva Slovenský zväz protifašistických bojovníkov • Šéfredaktor Dr. Vladimír Mikunda, editor Dr. Vladimír Dobrovič, redaktorka Mgr. Adriana Mikundová • redakčná pracovníčka Mgr. Darina Molnárová, tel. 02/38104948 • Internet: www.szpb.sk, e-mail redakcia: sefredaktor@szpb.sk, bojovník@szpb.sk • Redakčná rada: predseda JUDr. Jozef Pupala, tajomník Dr. Vladimír Dobrovič, členovia – Doc. PhDr. Jozef Bystrický, CSc., RSDr. Jozef Petrás, Mgr. Ľubomír Jančo, Dr. Kamil Krištofik, Doc. PhDr. Viliam Longauer, CSc., PhDr. Štefan Horváth, PaedDr. Jozef Rodák • Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Štúrova 8, 815 72 Bratislava • IČO 00177431 • Neobjednané rukopisy a fotografie sa nevracajú • Vychádza dvojtyždenné, cena jedného čísla 0,70 € (0,44 € pre predplatiteľov) • Objednávky na predplatné prijíma každá pošta a doručovateľ Slovenskej pošty • Objednávky (aj do zahraničia) vybavuje Slovenská pošta, a.s., Stredisko predplatného tlače, Uzbekská 4, 820 14 Bratislava 214, e-mail: predplatne@sposta.sk • Predaj v novinových stánkoch zabezpečuje MEDIAPRINT-KAPA, Pressegrasso, a.s., Vajnorská 137, 831 04 Bratislava • Tlač: DOLIS GOEN, s.r.o., Sklenárska 6, 811 02 Bratislava • Grafická úprava: Peter Procházka – G-T-P. Ročník XLIV (LXV) • Podávanie novinových zásielok povolené riaditeľom pošty pod č. 2606/93 zo dňa 27. 7. 1993 a RPR poštou Ba 12 z 15. 12. 1993 pod č. 191/93 • Index č. 49 036, ISSN 0323-2018 • ISSN 2585-9625 (online) a ISSN 0552-3885 (tlačové vydanie) • Evidenčné číslo: EV 204/08. Titul neprešiel jazykovou korektúrou.